

REALITZACIÓ 19

L. Mercadé
L. Manoukyan
J. M. García
N. Blanco
A. Rodríguez
V. Hernández
R. De Jódar
P. Caballero
M. O. Bobi
S. Rodríguez
A. Miret
E. Llamas
V. Romero
N. Freixas
M. Margenet
P. Ríos
E. Castro
A. Parrón

REALITZACIÓ 20

R. Sánchez
X. L. Figuerola
J. Piera
N. Teodoro
J. Coronado
R. Giménez
J. Manzano
M. Ansuategui
E. L. Ortiz
R. Rodríguez
R. R. Rodríguez
A. Sidhu
A. Gelonch
M. Singh
S. Aranda
P. Narciso
I. Romero
L. Royo

DIRECCIÓ

Teresa París

MAQUETACIÓ

Chelo Quiroga

HAN COL·LABORAT

Josep M. Almacelles
Montse Bordalba
Vicente Rubio
Mónica Fernández
Conxa Llinàs
Marion Bochet
Rosa Alsinet

CORRECCIÓ DE TEXTOS

Montse Bordalba
Pilar Sabaté

AGRAÏMENTS

ESPECIALS
Ramon, Rosa i Paco
de consergeria

IMPRESSIÓ

PAPERS 99
ARTS GRÀFIQUES SCCL

NO EM RATLLIS

www.iesmercerodoreda.com

LA REVISTA DEL MERCÈ • NÚM. 19 / 20 abril-juny 2008 • EXEMPLAR GRATUÏT

especial Sant Jordi 2008

UN MÓN DE LLENGÜES...

**TOTS ELS VIATGES,
SORTIDES I
EXCURSIONS**

EL CARNESTOLTES

I TAMBÉ...
articles d'opinió, entrevistes,
especial aula d'acollida,
química ambiental,
esports i música.

L'any de... Mercè Rodoreda (II)

J. M. GARCIA, L. MANOUKYAN

“Quan alguna vegada havia sentit: aquesta persona és de suro, no sabia el que volien dir. Per mi, el suro era un tap.(...) I a l'últim vaig entendre que volien dir quan deien aquesta persona és de suro... perquè, de suro, ho era jo.(...) I el cor de neu. Em vaig haver de fer de suro per poder tirar endavant, perquè si en comptes de ser de suro amb el cor de neu, de carn que quan et pessigues et fa mal, no hauria pogut passar per un pont tan alt i tan estret i tan llarg.”

LA PLAÇA DEL DIAMANT
de Mercè Rodoreda.

Com t'anava dient, la Mercè Rodoreda va patir molt perquè... En esclatar la Guerra Civil... Guerra, una guerra!!! Ostres, que fort!!! Però, no saps el pitjor? Van perdre la maleïda guerra i va haver de marxar molta gent del país. Entre aquests, la nostra Mercè es va haver d'exiliar. Exi... què? Exiliar vol dir que va haver de marxar del país perquè sinó l'haguessin matat. Ostres, tu!!! De fet, ella creia que seria per poc temps... i va deixar el seu fill a Barcelona... Que injusta és la vida...

Així que ella se'n va anar camí de França... Ooohhh, París! *La ville de l'amour!* Ehem, ehem. Ui, perdó! Com anava dient... va conviure amb altres intel·lectuals i escriptors catalans a Roissy-en-Brie. Però... una altra guerra va esclatar. Ouch!! La Segona Guerra Mundial. Òndia, tu, quina mala sort!!

En fi... coses que passen en la llarga i curiosa història. Després d'una llarga peregrinació per França... No endevines on va anar? I tant, va tornar cap a casa, no? Aaaça!!! No te n'assabentes de res, tu! No saps que se'n va anar a Suïssa? A Ginebra. Com la beguda? S'escriu igual però és una ciutat. Se n'hi va anar amb el seu company sentimental, l'Armand Obiols. Ah, el marit. No, no... Ja et vaig explicar l'altre dia que el seu matrimoni no funcionava gaire bé. El seu marit es va quedar a Barcelona. A Roissy-en-Brie va iniciar la relació amb el que seria el seu gran amor, l'Armand Obiols, que era poeta i es deia Joan Prat. I Armand no sé què, per què? Era el nom que s'havia posat com a poeta. Aaaahhh!!!

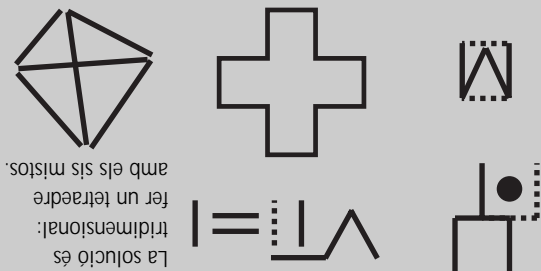
Aquests poetes són ben estranys! I la Rodoreda té un nom diferent? No, Mercè Rodoreda era el seu nom real. A Ginebra va poder començar a escriure amb certa tranquil·litat, ja que l'Obiols treballava de traductor a la UNESCO. Ah, curios... En aquella època va començar a fer la seva narrativa més important i, de fet, durant els anys cinquanta recull i escriu contes i el que serà l'obra més emblemàtica. Emblem... què? La seva obra més coneguda... Quina obra és? No en tinc ni idea. Va, que és molt fàcil! Et dono una pista! És considerada la novel·la més important de la narrativa catalana de postguerra. Va, que t'ho he deixat molt fàcil, com es diu la novel·la? Diques el nom, ja! No, nooo... Endevina-ho! La plaça... Espera, espera, deixa'm pensar... la plaça, la plaça... La plaça del Diamant. Bé!!! Ja era hora, tu! (Una cara com un pebrot amb ganes de preguntar però amb molta vergonya...) Què et passa, ara? És que n'he sentit a parlar però no l'he llegit i no sé de què va... I vols saber de què tracta? Bé, sí, m'agradaria... Va, que te l'explico... La plaça del Diamant explica la història d'una noia molt bufona que es diu Natàlia i treballa de dependenta en una pastisseria. Un dia, en un ball de festa major, coneix un xicot amb el qual es casa al cap d'un temps. La guerra i el difícil caràcter del seu marit fan que les coses se li compliquin molt, a la nostra protagonista. Al cap del temps aconsegueix, tot i que li costa molt, que els seus fills puguin créixer bé i ser feliços.

Ja està? Ostres, no pretendràs que te l'explica fil per randa! És llarga, saps? És que te l'has de llegir! Ja veuràs com t'agrada! Uuufff, quina mandra! Va, explica-me-la, vaaaa... Però què dius! Vaaa... ■

- 1. La foto fantasma és un fragment de l'arbre de Nadal que varem fer a l'institut.
- 2. Ningú anava cap a Palamós. Si em vaig creuar amb ells, en realitat tornaven.
- 3. Una paradoxa...
- 4. El ciclista no pot aconseguir mai una velocitat mitjana que doblï a la que ha obtingut fins a la meitat del recorregut, ja que com més corre, menys trigarà en arribar. Matemàticament, per obtenir una mitjana de 10 km/h hauria de baixar a infinit km/h.
- 5. Vegeu aquí al costat les solucions als mistos misteriosos.

Respostes als passatemps del número anterior.

pensa una estona

La solució és tridimensional: fer un tetraedre amb els sis mistos.

sumari

- 4 Activitats, sortides i viatges
- 11 Esports
- 14 Carnestoltes 2008
- 16 Coeducació
- 18 Especial Sant Jordi
- 22 L'aula d'acollida
- 25 Projecte Ciutadania
- 26 Química Ambiental
- 28 Música
- 30 La Mediació
- 31 Carta de la Marion
- 32 Micròfons oberts

editorial

Arriba el juny i sembla que hem sobreviscut a un curs particularment intens. Endegar els programes nous de 1r i 3r d'ESO mentre es preparaven els de 2n i 4t per al proper curs. Pensar en el nou batxillerat. Continuar treballant en els projectes que ja teníem en marxa: Glotta, Mediació, Grode, Aula d'Acollida, Orientació... Convertir en realitat els nous: Art Tic, Coeducació, Racisme, agermanament amb el Lycée Gustave Eiffel de Gagny (Île de France) per dur a terme el projecte Integracions... Sortides. Xerrades. Viatges. Mil i una activitats buscant sempre el major creixement personal dels alumnes del nostre centre. No ha estat fàcil, més encara, ha estat dur, però ja hi som.

Amb el final de curs també arriba aquest *No em ratllis* que teniu a les mans; és un número especial. Especial per molts motius: primer, perquè arriba tard (perdó), a més, perquè és doble –correspon a dos trimestres i no a un com venia sent habitual fins ara– i també, perquè és l'últim que es farà com a crèdit variable de l'ESO...

Aquí trobareu les opinions dels vostres companys i dels professors, les vostres experiències en viatges i sortides, els sentiments dels alumnes nouvinguts i les seves sensacions en una nova terra, una nova escola, entre nous amics; podreu veure l'alegria i la disbauxa del dia de Carnestoltes, els vostres èxits en els diferents certàmens de la diada de Sant Jordi... Podreu gaudir d'una estona de bona música –si feu cas de la recomanació del Josep M.– i coneixereu els petits secrets d'alguns profes, la visió de la gent del cycle formatiu, el tarannà del centre en temes tan actuals com la coeducació, el racisme, el coneixement de les llengües... Ah!, i els esportistes també trobareu un espai per a vosaltres.

Ara toca preparar-se: nosaltres, per rebre els nous alumnes, enfrontar un nou curs i donar forma a tot allò que creiem que pot millorar l'ensenyament; vosaltres, els que us quedeu, per superar un grau més en la vostra carrera acadèmica, i els que marxeu, per iniciar una nova etapa de la vostra vida.

Pel que fa a la revista, no sabem quan, no sabem com i no sabem qui, però segur que hi haurà un número vint-i-u per continuar ratllant-vos.

Bon estiu i millor tornada.

A reveure.

CHELO QUIROGA
COORDINADORA
DE 1R CICLE

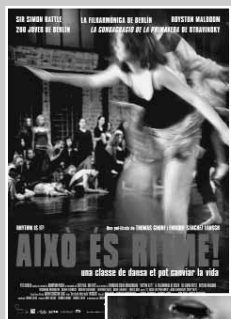
...
CANTEN NADALES
COM ELS ÀNGELS.

Sortides al cinema

L'últim dia de classe abans de les vacances de Nadal, l'alumnat de primer i segon cicle d'ESO van anar a veure un parell de pel·lícules i en van fer aquestes crítiques:

Això és ritme

Simon Rattle tria *La consagració de la primavera* en el seu debut com a director de la Filarmònica de Berlín. L'orquestra és a la fossa i, sobre l'escenari, més de 250 escolars es mouen al ritme de la música de Stravinsky en una coreografia creada per Royston Maldoom per a ells. Hores, dies i mesos de treball acabaran en un experiment artístic i pedagògic únic al món. Un llarg camí fins que comencen a apreciar el valor de la representació col·lectiva i l'entrega, a abandonar-se a la música i a utilitzar el cos per expressar-la. La pel·lícula està regular perquè el que va fallar bàsicament va ser que estava en anglès i, al menys, estava subtítolada. Veure com un reportatge a les nou del matí va ser una mica pesat. Però en el fons la pel·lícula estava bé, era bona, però la gent d'avui en dia no saben veure el que realment diu.

La Bruixola Daurada

És una història de fantasia que va d'una nena que es diu Lyra que no sap qui són els seus pares i viu amb el seu tiet i un petit animal (un *daimond*) que es diu Pantalaimon i que sempre va amb ella a tot arreu. Lyra, el seu daimond i uns quants amics seus, amb l'ajut dels Globbers, salven als nens que han estat segrestats pel Magisterium. Al final, els seus tres amics: Roger (el millor amic de Lyra), Iorek (un ós que els acompanya) i Serafina (reina de les bruixes del llac Enara) se'n van amb el pare de Lyra, que ja se sap qui és, en un globus. I ara a esperar que arribi la segona part. En resum, *La bruixola daurada* és una pel·lícula que atreu molt al públic, sobretot gràcies a la gran quantitat d'efectes especials que ens introdueixen en el món de fantasia creat per Philip Pullman. És una pel·lícula entretinguda i que ens transmet els valors de l'amistat, la lleialtat, el lliure pensament i l'esperança. En conclusió, si voleu passar una bona estona, us recomanem que la veieu.

J. M. GARCIA I L. MANOUKYAN

Bus de les professions

4T ESO
J. M. GARCIA, L. MANOUKYAN

El dilluns dia 26 de novembre van anar 4t A i 4t B al Bus de les professions a la Rambla Marina. La visita va durar aproximadament uns 75 minuts. I ens van explicar les diferents professions que es podien fer després de l'ESO i del Batxillerat. A més, ens van donar informació sobre estudis i cicles formatius que ens agradarien fer quan acabem l'ESO.

Dintre del bus hi havia dues aules: la primera era d'audiovisual que et permetia conèixer els diferents cicles formatius amb imatges i, la segona, et mostrava en prestatges alguns treballs realitzats pels alumnes d'alguns d'aquests cicles. També hi havia màquines d'algunes feines i ens van ensenyar com funcionaven, com per exemple fotografia o una màquina que posava taps.

"Un cos sense límits" (Fundació Miró)

1R I 2N ESO
R. DE JÓDAR, S. RODRIGUEZ,
V. ROMERO

A principis del segle XX va aparèixer un aparell que va revolucionar el món de l'art: la càmera de fotos. La feina que abans feien els pintors es va veure substituïda per aquest peculiar aparell. Llavors els pintors van començar a pintar coses que s'imaginaven, que no eren reals.

Els colors freds simbolitzaven la llunyania i la tristor, per contra, els càlids, les coses més properes, càndides i l'alegria. Picasso i Braque van buscar altres formes de representar el cos humà. Si ens hi fixem veurem que la majoria d'aquestes representacions són dones, això és perquè la dona era, per aquests artistes, un objecte bonic.

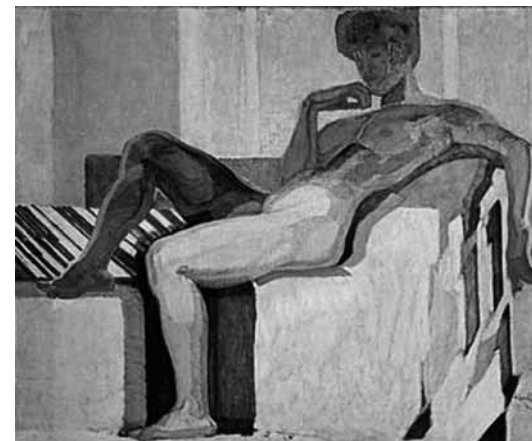
La Fundació Joan Miró ens va brindar l'oportunitat de veure l'obra de

...
BUS DE LES
PROFESSIONS, A LA
RAMBLA MARINA.

grans artistes del segle XX, noranta peces de pintura i escultura procedents en gran part de col·leccions privades. L'exposició buscava mostrar la riquesa dels llenguatges artístics del segle XX, així com l'aportació individual d'aquests artistes. El tema de l'exposició era, òbviament, el cos humà. Un cos que es reflecteix en les teles a través de les models.

La model és una persona contemporània a l'artista que es mostra sense vergonya a l'espectador. Es tracta d'un cos nu, real, i no un simple treball d'acadèmia, i això és el que en *Un cos sense límits* es mostra. Per fi, el cos humà apareix com un signe de modernitat. És a partir d'aquest moment que el nu deixa d'estar idealitzat i comença a exhibir-se sense complexos. Aquesta línia es manté a partir d'aquest moment i fins a l'actualitat.

...
A BAIX, PORTADA
DEL CATÀLEG DE
L'EXPOSICIÓ "UN
COS SENSE LÍMITS".
A LA DRETA, ELS
ALUMNES DE L'AULA
D'ACOLLIDA
DURANT EL
RECORREGUT PEL
BARRI GÒTIC.

CosmoCaixa

2N ESO
P. RÍOS, A. MIRET, N. FREIXAS

Els de segon d'ESO (el Guillem de 2n C va deixar que l'entrevistéssim) van anar al CosmoCaixa el passat 14 de febrer (dia de Sant Valentí i dia de la Vaga en contra de la LOE d'Estudiant i Professors). En arribar al CosmoCaixa els van deixar esmorzar en una plaça que hi ha dintre del recinte.

Després van anar a la planta -5, per una rampa en forma d'espiral, on van veure una exposició de música de diferents tipus d'instruments. En acabar, van anar a veure un espectacle de llums i so en què un dels números més interessants va ser comprovar com unes flames es feien més o menys grans dependent de la intensitat o del tipus de so que es feia.

El Barri Gòtic

AULA D'ACOLLIDA
J. M. GARCIA, L. MANOUKYAN

El passat 17 de desembre, els alumnes de l'Aula d'Accollida van anar al Barri Gòtic. Primer van anar Rambla avall fins a la plaça de la Vila de Madrid per veure les tombes romanes i, tot seguit, visitar l'antic hospital on va morir Antoni Gaudí. També van anar a veure l'edifici modernista de Puig i Cadafalch. A més, en una plaça propera, van veure les restes dels

aqüeductes que portaven l'aigua a la ciutat. Després van anar al barri de la catedral, on van veure un camí ple de dibuixos que va fer Picasso. Seguint el camí van anar a veure l'anunci d'un mag (que es deia Fruituós Canonge) que hi ha pintat en una paret prop de l'ajuntament. Uns quants carrers més avall van trobar el carrer Petritxol i van fer una xocolatada. Quin final més dolç!!!

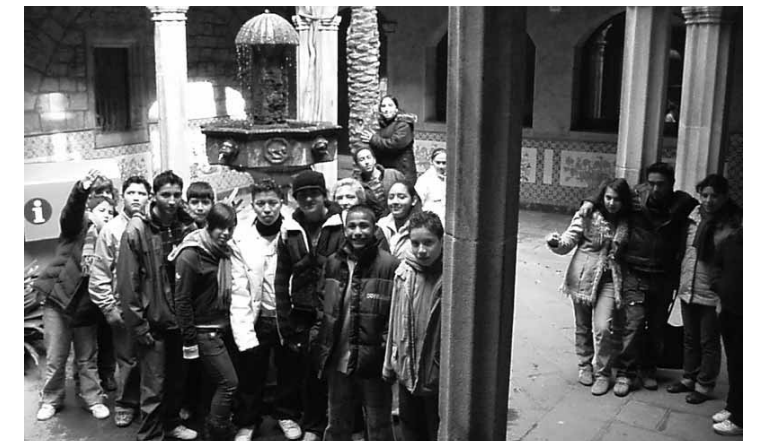
Terrassa

4T ESO
R. DE JÓDAR, S. RODRIGUEZ,
V. ROMERO

Vam quedar a les vuit del matí a la parada de la RENFE de la rambla Just Oliveras.

El tren va sortir a les vuit i vint-i-cinc i vam arribar cap a les nou. En arribar a l'estació, vam caminar un bon tros fins a l'antiga fàbrica, que, actualment, és un museu. Els professors van deixar uns vint minuts per esmorzar, si volíem, perquè després ens deixarien més temps per esmorzar a mig matí. Primer vam anar a veure els tipus d'energies: com estaven formades, com s'obtenien i quin tipus d'energia obteníem.

Després, vam estar experimentant amb els diferents tipus d'energia, sobretot l'elèctrica. En acabar ens van deixar una mica més de temps per esmorzar. Després vam tornar a entrar al museu i

Sortides i activitats

vam anar a veure les turbines i les màquines simples. Finalment, vam arribar a l'Hospitalet a dos quarts de tres.

Palau de la Música

1R I 2N ESO
N. BLANCO, P. CABALLERO,
A. PARRÓN

L'alumnat de 1r i 2n d'ESO vam estar al Palau de la Música el passat gener. Com que volíem tenir les diverses opinions sobre la sortida, vam decidir parlar amb una alumna de 1r i un alumne de 2n d'ESO. L'alumna de 1r, que es diu Ainhoa i va a 1r B, ens va explicar que els havia agradat molt i que s'ho van passar molt bé. Van sortir d'aquí a les nou perquè l'obra començava a les deu, i van tornar a la una perquè acabava a dos quarts d'una. L'obra anava sobre la música dels països: feien figures creant un trencaclosques gran, segons la música que es representava canviaven de figures. Uns nois cantaven i els altres interpretaven instruments amb la veu. Algunes coses eren gracioses, però d'altres eren bastant serioses. Tot això estava relacionat amb l'assignatura de socials. Per a aquesta noia és un lloc especial, bonic i gran. Hi vam anar tots els primers junts el 15 de gener,

perquè els de segon hi van anar el 22 de gener, i els van acompanyar la Iolanda, la Núria i la Lluïsa. Hem parlat amb un noi que es diu Adrià, de 2n C, que ens ha explicat que anava de jazz (li van dir que el jazz procedia de la raça negra), representaven la música de diferents països i anaven actuant. L'obra va durar dues hores i mitja (fins a dos quarts d'una).

El Palau el va veure un lloc gran amb moltes rucades i finestres de colors (com si fos una església). Diu que no li va agradar perquè era avorrit i ja l'havia vist dues o tres vegades. La sortida estava relacionada amb l'assignatura de música i els professors que els van acompanyar van ser el Josep M. Almacellas, la Carme Palma, la Rosa Molina, L'Anna Samsó, la Pilar Sabatè i el Josep Lluís Bonastre.

Prevençió de riscos laborals

4T ESO
J. M. GARCIA, L. MANOUKYAN

El 16 de gener vam anar tots els de 4t d'ESO al bus de les prevencions laborals i d'accidents domèstics. El bus estava dividit en dues parts. La primera part explicava com prevenir els riscos de la

ALUMNES DE 4T
D'ESO A L'INTERIOR
DEL BUS DE LA
PREVENCIÓ DE
RISCOS LABORALS.

feina i domèstics; per exemple, què posa als senyals per prevenir el perill, i la segona part estava ple d'ordinadors per fer exercicis del que s'havia explicat en la primera part del bus. Els exercicis dels ordinadors tenien puntuació, i quan el feies bé et donaven uns punts. D'aquesta manera anaves acumulant punts fins que s'acabava el temps. I, per acabar, havies de fer una enquesta. La puntuació servia per participar en un concurs per anar tot el 4t a Port Aventura gratuïtament. A veure si tenim sort!

Sortida a Tv3 i Catalunya Ràdio

2N BATXILLERAT
E. LLAMAS, L. MERCADÉ

El dia 1 de febrer els alumnes de 2n de batxillerat van a anar als estudis de TV3. En arribar allà van haver de passar pel detector de metalls. Quan ja van passar tots van a anar a veure els estudis de El Club i el del Telenotícies. El alumnes no es van adonar que no es podien fer fotografies i en van fer. Al cap d'una estona un guarda els va dir que era prohibit i ja no en van fer més. Després de veure els estudis van fer una volta pels jardins. Els van donar un bitllet (gratuu!!!) del Tram i van anar a Catalunya Ràdio. Allà van visitar tot l'edifici i van fer una petita representació de les notícies esportives. Segons ens van explicar, s'ho van passar d'allò més bé!!!

VISTA DE
L'INTERIOR DEL
PALAU DE LA
MÚSICA DURANT
UN MOMENT DE LA
REPRESENTACIÓ.

Alcoholisme i tabaquisme

2N ESO
R. DE JÓDAR, S. RODRÍGUEZ,
V. ROMERO

La xerrada que van tenir els nois i noies de 2n d'ESO tractava sobre l'alcoholisme. El fet és que cal conscienciar l'alumnat del perill que aquest pot tenir en les seves vides. Van visitar-los dos senyors exalcohòlics perquè expliquessin les seves experiències. Tots dos van perdre les seves famílies, i la feina i la dignitat. Ells s'han desenganxat de l'alcohol, però saben que una copa, ara per ara, podria significar el retorn a la mala experiència ja viscuda. Quant a la xerrada del tabaquisme, es va parlar sobre el perill que es corre amb el tabac i els seus efectes nocius al llarg del temps. A causa de l'estrès, molta gent comença a fumar perquè diuen que relaxa, tot i que això no és del tot cert. Els alumnes també deien que els varen iniciar els seus amics, i que, més endavant, varen voler desenganxar-se uns quants cops, tots frustrats, a causa de la gran addicció que provoca el tabac. Els van explicar el contingut de cada cigarret i es van quedar parats. Ningú no s'imaginava els més de tres mil compostos nocius que formen un sol cigarret, ja que, a més de tabac, contenen grans quantitats de quitrà i breu.

ALGUNES NOIES DE
2N DE BATXILLERAT
EN UN PLATO
DE TV3.

Sortida al camp de beisbol

1R ESO
N. BLANCO, P. CABALLERO,
A. PARRÓN

Els de 1r d'ESO van sortir un dijous a les nou del matí de l'institut cap al camp de beisbol de Bellvitge de l'Hèrcules. En arribar allà van tenir una estona per poder esmorzar i preparar-se. Seguidament, van entrar i els van ensenyar com havien de córrer per les bases, a bategar bé amb bats de veritat i a agafar la pilota amb els guants dels professionals. En grups, els van ensenyar com jugar un partit i totes les normes que havien de complir per fer-ho bé. Després, van jugar un petit partit. Per acabar, van estar una estona gaudint d'un parc que hi ha proper, i a l'hora de dinar (allà a la una) van arribar a l'escola.

Excursió a la fàbrica de Coca-Cola

2N ESO
E. LLAMAS, L. MERCADÉ

Tradicionalment, en aquesta casa l'alumnat de 2n d'ESO participa en el concurs de Redacció de la Coca-Cola. Cada l'any l'empresa ens convida a visitar les seves instal·lacions. El passat febrer, els companys i companyes de 2n van visitar la coneguda empresa. Tot i

que de vuit a deu van fer classe, després van marxar amb un autocar de dos pisos. En arribar van esmorzar i tot seguit els van posar un vídeo. Després una noia els va explicar que hi havia diferents tipus d'ampolles, que podien ser de vidre o de plàstic. També els va explicar que hi havia diferents tipus de llaunes, i que l'empresa no solament feia Coca-Cola, sinó que també feia la Fanta, el Nestea.. Els van posar un altre vídeo i, en acabar, els van fer unes preguntes. Els que endevinaven les respostes guanyaven un bolígraf, una pilota i una carpeta. Finalment, els van ensenyar la fàbrica i van veure com es feien les ampolles i com s'omplien. Més tard, els van dur a una altra planta i els van donar una ampolla comprimida, una gorra, un diari i un clauer. I cap a l'Hospitalet que hi falta gent!

Sortida a l'aeroport

2N ESO
E. LLAMAS, L. MERCADÉ

Vam sortir de l'escola a les 8.30 i ens van donar les targetes de metro per anar a l'aeroport. Hi vam anar amb el Josep Lluís i la Lola. Quan vam arribar, vam esmorzar, i després va venir una noia que ens va posar un vídeo que tractava de les terminals. Després ens ho va explicar de les seves pròpies paraules, de la seva pròpia experiència. Un cop tot explicat, vam pujar a un autocar i vam anar per la pista on s'enlaira-ven i aterraven els avions. Ens van explicar el procediment per fer aterrar els avions: que els guiava un cotxe groc. Més tard ens van explicar el procediment d'empaquetament de les maletes. Un cop vam acabar vam sortir de l'autocar i ens van donar una carpeta que a l'interior contenia un bolígraf, caramels i una llibreta. L'últim que vam fer va ser anar dins l'aeroport a mirar les pistes i ens van explicar tot el procediment. Per últim ja vam anar cap a l'escola.

Sortida al teatre

"EL DIARI VERMELL DE LA CARLOTA"

3R ESO
L. ROYO, S. ARANDA

Els nois i noies de 3r d'ESO, en escoltar el títol, van pensar en el llibre que hi ha publicat amb aquest nom. Quasi tothom ja l'havia llegit. La sortida es va realitzar el dimarts 8 d'abril al centre esportiu Catòlic. L'obra va durar aproximadament un hora i quart. Com podem suposar a partir del llibre, l'obra anava de sexe. Els va semblar que estava ben interpretada, però el final no els va agradar gaire. Per a ells, el moment més destacat de l'obra va ser quan la noia va perdre la virginitat i algunes de les escenes de sexe.

Els nois ens van explicar que la conclusió que havien tret d'aquesta obra, el que els havia transmès, era que és superimportant utilitzar el preservatiu.

Xerrada sobre drogodependència

4T ESO
J. MANZANO, E. ORTIZ,
R. R. RODRÍGUEZ

Ha vingut un psicòleg d'un centre de desintoxicació de l'Hospitalet a parlar sobre aquest tema. Aquest psicòleg els ha estat explicant els conceptes bàsics de la drogodependència i com poden classificar els diferents tipus de drogues: les depressives, les estimulants i les al·lucinògenes.

Primer de tot els ha explicat què significa drogodependència, i els ha dit que aquest concepte es basa en les substàncies que provoquen adicció, com per exemple, l'alcohol o el tabac. Ells han comentat les drogues que coneixen i les han classificat en depressives, estimulants i al·lucinògenes. Els ha comentat que les drogues que més consumeixen els joves són l'alcohol o el cannabis (també conegut

com a "maria") i que els joves que ingressen a l'hospital per sobredosi de cannabis acostumen a ser nois i noies d'entre els 25 i 30 anys, mentre que els que ingressen per sobredosi d'alcohol tenen entre 18 i 25 anys.

Aquestes substàncies depenen del consum i de la tolerància de les persones i poden provocar, a la llarga, trastorns mentals o malalties com el Parkinson, entre d'altres. Tot i així, si el consum no és abusiu i tampoc no és un consum diari, pot ser que només es tingui, al llarg dels anys, una petita pèrdua de memòria però que amb un tractament es pot recuperar en part. També els ha comentat que l'adicció pot variar segons l'estat d'ànim del consumidor o el seu entorn; s'ha comentat els diferents estats d'ànim que poden impulsar una persona a consumir alcohol, cocaïna o altres drogues.

AMB MOTIU DE L'ANY RODOREDÀ, DURANT LA SEGONA QUINZENA DE MAIG HEM TINGUT AL VESTIBUL DE L'INSTITUT UNA EXPOSICIÓ ITINERANT SOBRE LA VIDA I OBRA DE L'AUTORA.

I també...

Els de 1r i 2n d'ESO van realitzar les següents sortides i activitats:

- Xerrades sobre temps lliure.
- Activitats PuntEDU.
- Jornades esportives al poliesportiu Sergio Manzano (3 de juny).
- Coreografies (6 de juny)
- Activitat de vela.
- Activitats esportives al Canal Olímpic de Castelldefels.
- Festa de final de curs.

La Molina

1R ESO
L. ROYO, S. ARANDA

Els nois i noies de primer d'ESO van anar de colònies a la Molina durant tres dies. L'anada cap a la Molina la van realitzar amb autocar, però el resultat no va ser gaire bo, ja que hi va haver més d'una persona que es va marejar i el camí se'ls va fer molt llarg. Els monitors que van acompanyar l'alumnat de primer van ser: el Ricardo, la Virgínia, el Salva, la Susi i la Yolanda. En arribar per fi a l'alberg, es van endur una gran decepció en veure'l, ja que s'esperaven una altra cosa. Van començar les activitats i va arribar l'hora de l'esquí de fons. La majoria de gent no ho havia provat mai d'utilitzar les raquetes. En general, aquesta activitat no els va agradar gaire i haguessin preferit fer esquí alpí. La gran descoberta del viatge va ser la sala de jocs que hi havia a l'alberg, on passaven gran part de les hores. Tot i això, tenen un bon record del seu primer viatge amb l'institut.

Planes de Son

2N ESO
J. PIERA, P. NARCISO

El dia 10 de març van sortir de colònies els de 2n d'ESO cap a Planes de Son, als Pirineus catalans. El primer dia van sortir amb autocar a les 7.45. Van arribar a les 13.30. Un cop fet això, van descarregar i van anar a dinar. Després de dinar van tenir temps lliure fins a les quatre. De quatre a nou van iniciar la visita de l'alberg. Després van sopar i a dos quarts de deu van veure els estels. Els altres dies van fer més activitats, com excursions, visites a museus, veure pel·lícules, tallers, etc. L'últim dia van endreçar les habitacions, van fer l'equipatge i van visitar la Casa Gassia. Després de dinar van tornar a Hospitalet.

ARRIBADA DELS NOIS I NOIES DE 1R D'ESO A L'ALBERG DE LA MOLINA.

França

2N I 3R ESO
M. ANSUATEGUI, R. GIMÉNEZ

Alguns dels alumnes de 2n i 3r d'ESO al març van anar de viatge a França. Sobre les 8 del matí arriba l'autocar a l'institut, van passar llista i van pujar. Al cap d'unes hores van parar a la **Reserva natural de Sigean** a fer una visita amb autocar, amb un guia francès que els explicava la vida d'alguns animals que hi havia. Quan van acabar van anar a dinar a un restaurant que estava allà mateix (el dinar estava fred però tenien molta gana). Havent dinat, es van dividir en dos grups per anar a fer una visita a peu per una altra part del parc, que va durar dues hores i mitja. Quan van acabar van pujar a l'autocar i van anar camí de l'alberg Sète, l'*aubergue de Jeunesse*, que estava a la part alta de la ciutat, així que van haver de pujar tota una rampa enorme carregats amb les maletes, i quan

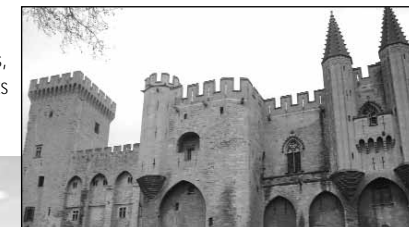
EXCURSIÓ A PLANES DE SON, EN MIG D'UNA NEVADA IMPRESSIONANT.

pensaven que s'acabava, es van trobar amb unes escales que també thavien de pujar. Les habitacions eren de quatre persones. Els de 2n estaven situats a la planta baixa de l'alberg, separats nois i noies en escales diferents, i els alumnes de tercer estaven a la planta de dalt, i finalment el menjador era a la planta més alta. El segon dia es van haver de llevar d'hora. Abans de dos quarts de vuit ja estaven al menjador per esmorzar. Una vegada van acabar, van anar al port per fer una volta amb vaixell, mentre un guia els feia una explicació. Després de dinar i d'haver descansat una estona, van tornar a la ciutat per fer una volta amb bicicleta durant unes dues hores. Sobre dos quarts de vuit van anar a dormir i van organitzar una petita festa.

El tercer dia, a dos quarts de nou, ja estaven esmorçant, un mica més tard que el dia anterior. Deixaven l'alberg, així que havien de recollir les habitacions per marxar. Van anar a l'alberg Bagatelle. Tenien tota la planta baixa per a ells sols, però també hi havia persones d'altres països a les altres plantes. Aquesta vegada les habitacions eren de sis persones. Una vegada instal·lats, van anar a dinar i després a la ciutat per a veure el famós **pont d'Avignon**, i després van visitar el Palau dels Papes. Una vegada visitat això, van tornar a l'alberg per a sopar. El quart dia es van tornar a llevar d'hora, i a dos quarts de vuit estaven esmorçant. Després van agafar l'autocar per anar a **Nîmes**. Allà van visitar l'amfiteatre, i en acabar van anar a dinar a un restaurant a

AL COSTAT, EL PALAU DELS PAPES, A AVIGNON. A BAIX, ELS ALUMNES DE FRANCÉS AL PONT DU GARD.

Excursions i viatges

dins d'un centre comercial. A les tres van fer una passejada per la ciutat i van anar a l'autocar per marxar cap a **Carcassone**. Quan van arribar van deixar les maletes a l'últim alberg, *la Maison des Jeunes et de la Culture*.

L'últim dia es van aixecar més tard i van visitar la ciutat medieval fins l'hora de dinar en un restaurant del centre. Després van anar a un mercat i gaudiren una mica de temps lliure per comprar regals per a la família. Es va fer l'hora de tornar, així que van carregar les maletes a l'autocar i es van posar en camí cap a l'Hospitalet.

L'esquiada

4T ESO

R. RODRIGUEZ, X. FIGUEROLA
N. TEODORO, A. GELONCH

Els de tercer d'ESO van anar a la Molina a esquiar durant quatre dies i s'ho van passar molt bé. Els van acompanyar el Juan Luis, el Ferran Cortina i la Laura del Batlle. El millor moment de l'esquiada va ser l'última nit, quan van anar a la discoteca i van baixar a les pistes negra i vermella.

A l'hora de dinar i de sopar el menjar estava dolent i sempre era el mateix. Els monitors que van

•••
ALUMNES DE 3R
D'ESO A LES PISTES
D'ESQUÍ.

tenir eran molt simpàtics, eren joves i van aprendre força. Un dels alumnes es va posar malalt i va haver de tornar cap a l'Hospitalet. Hi havia poca neu, però s'ho van passar molt bé; a més d'esquiar van anar a veure **Puigcerdà** i al *skating* a patinar.

Itàlia

4T ESO

R. SÁNCHEZ, J. CORONADO,
I. ROMERO

Els alumnes de 4t d'ESO van anar a Itàlia de viatge de fi de curs.

Dia 8 de març: els alumnes surten d'Hospitalet a les 7 de la tarda cap a Itàlia. Aquest va ser el dia més cansat perquè van ser 16 hores de viatge i 4 o 5 parades per sopar i per anar al lavabo.

Dia 9 de març: arribada a les 8.30 del matí a **Verona**. La primera visita va ser a l'**Arena**, que és un amfiteatre molt gran. Després van anar a la *Casa de la Giuletta*, on es tradició tocar-li el pit perquè porti bona sort en l'amor. Els van deixar temps lliure per dinar i per visitar la ciutat i més tard van agafar l'autocar per anar a **Pàdua**. Aquí van visitar la *Capella Scrovegni*. Quan van acabar, van anar a l'alberg a sopar i a "dormir".

Dia 10 de març: van anar a **Venècia**, on, per arribar a dins de la ciutat, van d'haver agafar el *Vaporetto*. Van anar caminant fins a la plaça Sant Marcos i van visitar la Catedral. Després els van deixar temps lliure per dinar, fer compres i, fins hi tot, pujar en gòndola. Més

tard van agafar un vaixell per anar a **Burano** (es van deixar un professor perquè no li va donar temps a pujar al vaixell). Van arribar a Burano i van visitar la ciutat una estona. A Burano las casetes són de colors molt vius i el típic és comprar figures de vidre. Van esperar a que tornés el professor per agafar el vaixell de tornada. Quan van tornar a Pàdua van sopar i els van deixar sortir una estona per la nit.

Dia 11 de març: els alumnes es van aixecar d'hora per esmorzar i agafar l'autocar cap a **Florència**. Aquest viatge es va fer bastant llarg, però van fer una parada a una benzineria.

Quan van arribar a Florència, van caminar fins a la *Piazza della Signoria* on els van dir que els deixaven temps lliure fins a la tarda. Després van anar a la *Basilica de Santa Maria del Fiore* on van poder veure el *Duomo* (la cúpula). Alguns alumnes no hi van pujar perquè hi havia gaire bé 500 graons.

Després van tornar cap a l'alberg. Dia 12 de març: els alumnes van tornar a anar a Florència per visitar, un altre cop, la *Piazza della Signoria* i la galeria dels *Uffizi*. Allà van veure quadres com: *La primavera* i el *Naixement de Venus*, de Botticelli. Per la tarda alguns alumnes van anar a l'*Acadèmia* a veure el *David* de Miquel Àngel i una part del museu que era de música. En aquest museu estan prohibides les fotografies i a alguns alumnes els van treure per fer-ne.

Dia 13 de març: Després d'esmorzar van agafar l'autocar per anar cap a **Pisa**. Allà només van veure la famosa torre i el baptisteri. Els van deixar una mica de temps lliure per dinar i, després, cap al vaixell que era bastant gran i bonic. Els camarots eren per a dues persones. Molts alumnes no van dormir gaire. Quan van deixar el vaixell per agafar l'autocar, dues noies que no eren del grup van anar corrent fins l'autocar per acompanyar-se de dos alumnes. Un viatge inoblidable! ■

Trobada Territorial de centres educatius de Secundària

M. ANSUATEGUI, R. GIMÉNEZ

•••
ACTIVITATS DIVERSES
A LA TROBADA DELS
ESPORTS.

El dia 8 d'abril els alumnes de l'institut van participar a la trobada dels esports a la platja de Poble Nou.

Del Mercè Rodoreda hi van anar seixanta alumnes. Normalment tots els anys donaven dues ampolles d'aigua per a cada equip, però aquest any no n'han donat gens i han tancat totes les fonts i les dutxes de la platja a causa d'una campanya sobre l'estalvi de l'aigua. Els esports que van practicar van ser: futbol, bàsquet, tennis, bicicleta, patinatge, "futbol festa" (un camp rodó amb quatre porteries i quatre equips, l'objectiu és que no marquin gols al teu equip i tu has d'anar a marcar a qualsevol porte-

ria), *discbol* (es juga en un camp rectangular i amb un *frisbee*, *korfball* (és jugar a bàsquet amb dues cistelles sense tauler i més altura de la normal amb una pilota de futbol), i *shoot-ball* (jugar a matar). També hi havia un espai de ball on podia participar qualsevol que volgués. Tots els equips van rebre una carta de navegació (horari) amb el propòsit que tothom pogués jugar a tots els esports. Quan tothom va haver participat a tots els esports ens van deixar tornar sols a casa. ■

Atletisme

NER

Els alumnes de tercer d'ESO van anar d'excursió al camp d'Atletisme.

Van anar primer a l'avinguda Carrilet fins a **Can Serra**, on després van anar caminant fins al camp d'atletisme, i, una vegada dins i ja canviats de roba, els van presentar a qui seria el seu monitor i els diria com havien de fer els exercicis. Abans de tot van fer dues voltes al camp per calentar bé. La primera prova va ser carrera amb obstacles, que eren deu sèries, la segona prova era carrera, la tercera dues sèries de salts de longitud i l'última prova era de llançament de pes. La prova més divertida va ser la carrera de relleus. Tothom s'ho va passar molt bé, a excepció del Fancesc Rodríguez, "Xisco" pels amics, que va caure. ■

FLASH!

El rugbi, segons la tradició, s'inicià amb William Webb Ellis, alumne de Rugby, el 1823 en avançar cap al camp enemic amb la pilota sota el braç, aprofitant l'ambigüitat que existia en les regles de l'antic futbol. Rep el nom de Rugby perquè es va desenvolupar en aquesta localitat anglesa.

El rugbi és un esport d'equip practicat a l'aire lliure entre dos equips de set, tretze o quinze jugadors cadascun, depenent de la modalitat. És l'esport que més jugadors, entre els dos equips, aporta dins d'un mateix terreny de joc, més concretament, quinze jugadors per equip, trenta jugadors a la vegada entre els dos equips.

Cada equip està compost de quinze jugadors, del número u al vuit són els davanters i tenen el següents noms depenent de la posició en la que juguin. El primer i el tercer són els *pilars*, el segon és el *talonador*, el quart i cinquè són les *segones*, el sisè i setè són la *tercera línia* o *flankers* i, finalment, el vuitè rep el nom de *clau* o *vuit*. El número nou és el *mig* o *melé*.

Des del número deu fins al quinze formen la línia de tres quarts amb els següents noms: el deu, l'*aper-*

tura; l'onze i el catorze són les *ales*; el dotzè i el tretzè són els *centres* i, el quinzè l'*arrie*.

Les principals característiques del rugbi són: l'ús d'una pilota ovalada i la prohibició de passar la pilota endavant amb les mans. La forma de guanyar terreny és, per tant, avançar corrent amb la pilota a la mà o xutant-la. Per puntuar, cal fer un toc amb la pilota a terra en la zona d'assaig de l'adversari, o fer passar la pilota a través dels seus pals, amb la finalitat d'aconseguir el màxim nombre de punts. Un assaig val cinc punts i la seva transformació dos punts més. Els cops de càstig (faltes) i els xuts a *bote-pronto* (o *drops*) valen 3 punts.

Aquest esport té com a característica principal l'honor i la valentia que els jugadors han de tenir, ja que és un esport en el qual hi ha contacte físic. De fet, si no hi hagués un ordre i un respecte previ i continuat no podrien tenir una pràctica d'aquest esport en condicions òptimes. Quan un partit finalitza, s'acaba la rivalitat i el caràcter competitiu i tots els jugadors es reuneixen i fan l'anomenat *tercer temps*, que és menjar de

•••
AL RODOREDA
TAMBE HI HA
ALUMNES QUE
PRACTIQUEN EL
RUGBY.

germanor els dos equips i parlen sobre el partit i les jugades que han esdevingut més rellevants.

Per tant, el rugbi és un esport de contacte físic. Qualsevol esport amb aquesta mena de contacte comporta un perill, per tant, és important que es practiqui d'acord amb les regles del joc i que cada jugador tingui present la seva pròpia seguretat i la dels seus companys. És responsabilitat d'aquells que entrenen o ensenyen rugbi assegurar-se que els jugadors estan disposats a acceptar les regles i a realitzar jugades amb unes condicions de seguretat.

Tant per a homes i dones, com per a noies i nois és un esport bo i positiu perquè ajuda a fomentar el treball en equip, el plaer de participar, el coratge i la destresa que requereix el joc. L'amor a un esport d'equip enriqueix les vides d'aquells que estan relacionats amb aquest, i els amics per a tota la vida que es forgen a través de l'interès en el joc. Aquesta companyonia entre els jugadors, abans i després del partit, és possible gràcies a l'intens contacte físic. Existeix una llarga tradició de jugadors d'equips contraris que gaudeixen de la mútua companyia, fora del camp, en un context social, fet que és essencial en aquest esport.

Més de tres milions de persones, d'edats compreses entre sis i seixanta anys el practiquen. L'àmplia variació de destreses i requisits físics que es necessiten per practicar aquest esport implica que hi ha una oportunitat per a persones de diferents perfils físics i distintes habilitat per poder participar en qualsevol nivell.

La Federació Internacional de Rugby es va fundar el 1890 i es van revisar les regles per les quals es regia aquest esport fins en aquell moment, encara que el rugbi va continuar sent un esport amateur fins al 1994. El primer campionat

d'Espanya es va disputar el 1923. Espanya es va classificar per les finals del mundial de rugbi de 1999, al Regne Unit. Avui en dia hi ha tantes lligues provincials com nacionals i els clubs espanyols d'elit també participen en tornejos europeus.

Existeix un torneig entre equips sèniors provincials espanyols. La Divisió de Honor a Espanya ens permet als jugadors d'aquests equips de rugbi participar en aquesta lliga.

El primer mundial de rugbi va tenir lloc el 1987, i els guanyadors dels mundials que s'ha celebrat fins ara han estat Austràlia, Anglaterra, Nova Zelanda i Sud-àfrica

El *Torneig 3 nacions* es disputa entre Austràlia, Nova Zelanda i Sud-àfrica.

El *Torneig 6 nacions* es disputa entre Escòcia, França, Gal·les, Anglaterra, Irlanda i Itàlia.

Catorze dels millors equips provincials de rugbi d'Austràlia, Nova Zelanda i Sud-àfrica s'enfronten, per demostrar quin és el millor, en el torneig Super 14.

Una vella dita diu:

El futbol és un esport de cavallers practicat per rufians, mentre que el rugbi és un esport de rufians practicat per cavallers.

Dues jugades distintives del rugbi són la *mélée* i la *touché*:

La *mélée* consisteix a fer que els jugadors dels dos equips s'agafen pels braços darrere l'esquena acotats de forma que el cap quedi per sota els omòplats i enfrontant els dos equips, fent pressió els uns contra els altres amb l'objectiu d'apoderar-se de la pilota que un jugador posarà per sota de les cames.

La *touché* o *sacada de banda* consisteix a llançar la pilota entre un passadís de jugadors, repartits en cada banda els de cada equip. La pilota es llançarà just pel mig i el jugador que l'agafi serà el que seguirà amb el joc. ■

•••
ELS DINAMITZADORS, D'ESQUERRA A DRETA: GERARD VALIENTE, LAURA DE BATLLE, DANI TORRES, SAMIR BARMOUSE, PABLO ROMERO, CARLA LÓPEZ, IRENE, ALBERT BAENAS I AITOR GONZÁLEZ.

Els objectius dels dinamitzadors consisteixen a garantir a tots l'accés a l'esport, l'Educació Física i l'adequada utilització de l'oci, reconeixent-lo com un dret social que satisfaci les necessitats de la població a través de:

- Promoció de l'esport de base, mitjançant escoles esportives d'iniciació, creant hàbits esportius des de l'edat escolar.

- Promoció de l'esport per a tots, tant a nivell recreatiu o de salut, mitjançant la pràctica d'activitat física que millori la salut i diverteixi, per arribar a nivells més alts de benestar, confort i qualitat de vida.

- La gestió d'instal·lacions esportives de les diferents localitats perquè el seu ús sigui adequat.

Tot això fora de l'escola, però a dins dels centres, què hi fan? Fomenten l'esport fent lligues de patis de fútbol, bàsquet i voleibol. Després, a partir de l'excursió que van fer a Tarragona, posen en pràctica jocs nous que els van ensenyar. Vet aquí el que diuen els dinamitzadors.

- **Què vol dir ser dinamitzador?** Nosaltres facilitem que la gent practiqui l'esport.

- **Per què us vau apuntar a dinamitzador?**

Perquè la Laura ens ho va oferir i

ens va semblar bona idea.

- **És molt difícil ser-ho?**

Doncs... sí, és difícil. Comporta feina, s'ha de dedicar moltes hores a coordinar les diferents activitats.

- **Us treu molt de temps d'estudi?** Sí, però ens agrada!

- **Heu fet o feu sortides per ser dinamitzadors?**

Sí, vam estar una setmana a Tarragona a pensió completa. Hem anat quatre divendres i quatre dissabtes al Consell Català de l'Esport i el dia 26 d'octubre vam anar a Port Aventura.

- **Alguna vegada us heu cansat de ser-ho?**

Dani i Gerard: Sí...

Samir: No!!! Hi ha moments que t'ho passes be i moments que no, però això és com tot.

- **Quins consells donaríeu a aquelles persones que volguessin ser dinamitzadors?**

Que els agradi!!! És un compromís i és necessari ser responsable i, per tant, que es realitzi la feina.

- **Heu d'estudiar alguna cosa?**

Formació Psicotècnica a Esplugues. Després, a Tarragona, fem un examen teòric i una avaluació pràctica diària.

- **Quins avantatges i inconvenients té ser dinamitzador?**

Avantatges: Moltes sortides i co-neixes molta gent.

Inconvenients: Si ho fas voluntari, com nosaltres, no n'hi ha!!!

- **Què veu fer a Tarragona?**

Practicar diversos esports, portar grups i descobrir esports que no sabem que existissin.

- **Us divertiú?**

Sí, és clar!!!

- **Quant de temps porteu?**

Un any.

- **Alguna vegada algú ho ha deixat? Per què?**

Sí, dues noies, perquè es perdien pati.

- **Us estressa?**

No,

- **Us farà pena deixar-ho?**

Sí, de fet ho trobarem a faltar!!! ■

NER CARNESTOLTES 2008

C. NÚÑEZ, S. GARCÍA

Carnestoltes és una festa de les més populars que tenim en l'actualitat. La gent es disfressa, balla, canta i es diverteix.

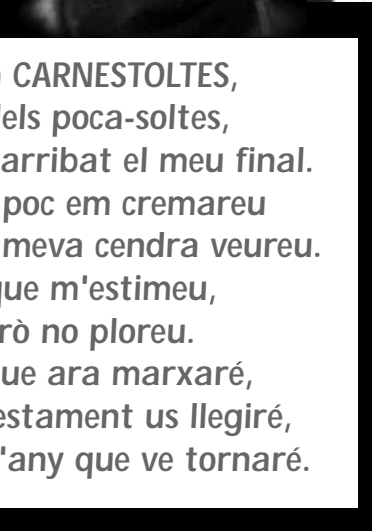
L'origen d'aquesta festa prové d'unes antigues festes romanes, on els esclaus i les classes pobres elegien un rei que podia governar com volgués durant un cert temps (l'únic inconvenient era que després aquest/a havia de morir).

Un dels carnestoltes més famosos del món és el carnaval de Venècia que té els seus orígens cap a l'any 1400. Acolorides i alegres, les màscares i les disfresses venecianes converteixen Venècia en una ciutat de llum, color i diversió.

El carnaval a la península Ibèrica era originalment un ritual que es va incorporar més tard a les festes de l'església catòlica per a celebrar i preparar la Quaresma. Aquestes festes tenen un significat especial en la cultura hispànica, ja que varen estar prohibides en tot el país durant els 40 anys que va durar la dictadura de Franco, malgrat que en certes zones hi havia celebracions clandestines com ara a Cadis, que va emascarar la celebració sota el nom de "el festival local de Cadis", i en altres parts se celebraven festes i balls de disfresses en cases privades.

Quan va acabar la dictadura la celebració del carnaval va tornar amb tota la seva esplendor. La ciutat andalusa de Cadis organitza aquestes festes que s'han declarat d'interès turístic internacional. Cada any, milers d'espanyols viatgen a aquesta ciutat per tal de gaudir durant aquests dies de la música, del vi i de la diversió. L'originalitat i la creativitat dels vestits individuals –i dels grups d'amics vestits igual– sorprenen al públic. Centenars de milers de persones surten als carrers per veure les desfilades, per gaudir de la música i dels atractius escenaris elaborats al llarg de l'any. Es realitzen concursos en els quals els grups canten divertides cançons. Centenars de grups es preparen cada any per a aquest moment, però a Cadis solament quatre grups de cada tipus passen a la gran final. La tradició diu que el rei Carnestoltes fa un pregó per iniciar les festes i dicta el seu testament per acomiadar-se fins l'any vinent!

**Jo, en CARNESTOLTES,
Rei dels poca-soltes,
sé que ha arribat el meu final.
D'aquí poc em cremareu
i només la meva cendra veureu.
Sé que m'estimeu,
però no ploreu.
Com que ara marxaré,
el meu testament us llegiré,
tot i que l'any que ve tornaré.**

L'institut va celebrar el dia 1 de febrer la festa de la disbauxa i la diversió amb una important participació. Els de primer i segon havien de venir al centre disfressats obligatòriament. Els de tercer i quarts podien escollir entre fer esport o participar a la rua per l'Hospitalet que, com cada any, fem conjuntament amb l'escola Patufet Sant Jordi. La rua, encapçalada per un fornit grup de timbalers (tots ells alumnes de 4t), va sortir de l'institut cap a dos quarts d'onze, va passejar-se pel centre de l'Hospitalet i va finalitzar el seu recorregut cap a les dotze del migdia aquí mateix, a l'insti. A partir d'aquell moment es va iniciar el gran concurs de disfresses. Quant als alumnes de Batxillerat, els de primer van fer classe les primeres hores i després es van retrobar amb la resta d'alumnes al pati. I els de segon van anar a visitar TV3 i Catalunya Ràdio. No em d'oblidar que un nombre important d'alumnes de segon de Batxillerat van ajudar en les tasques dels Dinamitzadors i, juntament amb aquests, van fer que sortís un fantàstic Carnestoltes. ■

Noves masculinitats...

NER

Molt sovint sentim a la televisió com una altra dona ha estat assassinada en mans de la seva parella o exparella... quantes són ja, aquest any? Quan llegim al diari titulars com "el masclisme impera en les llars i en el jovent de Barcelona" (20 minuts, 21/4/08) ens sorprenem i ens exclamem tots plegats i plegades. Quan llegim en les estadístiques que el 75% dels accidents amb resultat de mort, estan conduïts per homes joves... els nostres ulls es posen com taronges. O bé que el fracàs escolar masculí és 13 punts superior al femení... ens lamentem i roseguem paraules malsonants. Tot plegat ens fa rumiar, i molt. Cal que tots i totes comencem a pensar que alguna cosa no acaba de rutllar quan en una societat com la nostra, que s'autodenomina moderna, s'evidencien problemes estructurals com els que acabem de citar.

Què està passant? Ens mirem... Algunes persones comencem a dir: els mitjans de comunicació sempre exageren i miren sempre la part tràgica de les notícies; les estadístiques solen ser falsejades i, fins i tot, hi ha qui gosa dir "això ho enreden les feministes"! Però llavors jo em torno a qüestionar... Per què els homes (tot i que han millorat i molt!) continuen fent la meitat d'hores que les dones en el treball domèstic i familiar (segons l'estadística feta pública per la Generalitat el passat més d'abril)? Per què el nombre d'alumnat universitari femení ja és superior al masculí? Per què molts homes quan són pares no agafen el conegut permís de paternitat, tan eloqüentment esbombat? Per què molts nens i nois si no juguen

a un esport tipus futbol o bàsquet no saben com divertir-se a l'hora de l'esbarjo? On s'han quedat els jocs amb boles (comunament anomenades "caniques"), les corredisses de cuït i amagar, disfressar-se... Quan parlem de noves masculinitats, de què parlem? Parlem de nous referents masculins perquè els que hi ha hagut fins ara ja no ens serveixen. El món està canviant. La societat i la gent que la forma no té res a veure amb les societats i el món que imperava. De fet, el XX ha estat el segle en què més reivindicacions de col·lectius (negres, homosexuals i lesbianes, dones...) hi ha hagut i les conseqüències de les quals han estat els grans canvis conceptuals a nivell social i individual. Però, i els homes, s'han qüestionat mai el seu model? Tots els col·lectius l'han deconstruït i l'han tornat a construir, però ells no s'han mirat seriosament al mirall, encara!

Cada cop s'alcen més veus masculines que diuen que estan en crisi, que no entenen què estan fent malament en determinades situacions, que estan desituats (els que gosen dir-ho, és clar!), es troben fora de joc... Nens, nois i joves no saben on mirar quan es qüestionen aspectes fonamentals de la seva vida quotidiana, no tenen referents perquè els actuals no els serveixen. Però, compte, això també els passa als homes joves, als adults i als grans cada cop més i cada cop amb més assiduitat... Cal, doncs, començar a mirar-se al mirall (i fer-ho seriosament) si realment val la pena mantenir un rol social androcèntric (com el que hi ha hagut fins ara) i plantejar-se un rol masculí (o rols) diferent i acord amb la societat en què vivim. ■

El dia de la dona

N. BLANCO, A. PARRÓN,
P. CABALLERO

Quan les dones de tots els continents, sovint separades per fronteres nacionals, diferents ètnies, distintes llengües i cultures, d'economies i polítiques dispars, s'uneixen per celebrar el seu Dia, podem contemplar una tradició de no menys de noranta anys de lluita en pro de la igualtat, la justícia, la pau i el desenvolupament.

Al nostre institut

El passat 7 de març per tal de celebrar el **Dia de les Dones Treballadores** (8 de març) la gran majoria del professorat va fer en la seva assignatura un dia especial dedicat a les dones: alguns/es van explicar la bibliografia d'una dona que hagués destacat en la seva matèria; d'altres van fer treballar a l'alumnat buscant informació sobre distintes dones, i d'altres van fer Powerpoints explicant la biografia de dones especials. Aquest mateix dia també es van fer pancartes amb frases de cadascuna de les persones de l'institut. A cadascun dels alumnes que van escriure alguna cosa a la pancarta els van regalar una cinta lila. Gràcies a tothom per participar-hi!!! Un agraïment especial per als col·laboradors/es que van fer possible aquest dia!!!

Virginia Wolf

Per acabar, voldríem des d'aquesta revista fer la nostra aportació d'aquest dia presentant-vos una dona especial, molt especial... Virginia Woolf va ser una destacada defensora dels drets de la dona, sobretot, amb una obra com *Una habitació pròpia* (assaig que tothom, en un moment o altre a la vida, hauria de llegir!!!). Aquest llibre es va fer quan solament feia

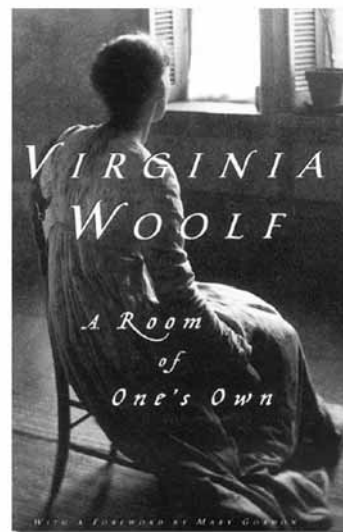
nou anys que s'havia concebut el vot a la dona i encara quedava molt camí per recórrer.

Tot i que sovint va tenir problemes de salut que l'impedié anar amb regularitat a centres acadèmics. Va ser i està considerada una de les escriptores més destacades, importants i influents del s.XX.

Primer va escriure en un diari amb l'ajuda del seu pare. Anys més tard, destacarien les seves novel·les i els seus assaigs sobre la condició de la dona, en què va ressaltar la construcció social de la identitat femenina i va reivindicar el paper de la dona escriptora.

Va escriure novel·les com *L'habitació de Jacob* (1922), *Mrs Dalloway* (1925), que palesa la influència de la psicologia de Freud (tot expressant els sentiments dels personatges mitjançant imatges, metàfores i símbols) i *Al far* (1927) on van destacar per, a part del seu geni, la seva gran originalitat. Cal destacar també les novel·les *Els anys* (1937) i *Entre els actes* (1941).

A causa d'una malaltia anomenada trastorn bipolar es va suïcidar el 28 de març de 1941 al riu Ouse ficant-se pedres dins les butxaques de l'abric. ■

...
PORTADA D'UNA EDICIÓ
ANGLESA DE *UNA HABITACIÓ
PRÒPIA*, DE VIRGINIA WOLF.

Saps qui és... Simone de Beauvoir?

CONXA LLINAS CARMONA

Al tauler del vestíbul hi ha un Espai de Coeducació on cada mes es presenta la imatge d'una dona rellevant en el món de la cultura, amb el propòsit de divulgar referents femenins i les seves aportacions a la societat. La primera va ser Doris Lessing, premi Nobel de Literatura 2007 per "la seva èpica narrativa de l'experiència femenina, que amb escepticisme, passió i poder visionari, ha sotmès a examen una civilització desunida".

Després, amb motiu del 25 de novembre, dia contra la violència vers les dones, l'alumnat de l'Aula d'Acollida i la seva professora, Montse Ventura, van realitzar un petit mural sobre les germanes Mirabal: Minerva, Patria i Maria Teresa. Aquestes tres activistes dominicanes van ser assassinades a garrotades per ordre del dictador Rafael Trujillo, el 1960. La commemoració d'aquest dia internacional data del *Primer Encuentro Feminista de Latinoamérica y del Caribe*, celebrat a Bogotà el 1981.

Al mes de gener la imatge ha estat de **Simone de Beauvoir**, perquè enguany es commemoren 100 anys del seu naixement: *Je suis née à quatre heures du matin, le 9 janvier 1908*.

Al seu llibre **Memòries d'una jove formal**, explica que quan era estudiant de filosofia a La Sorbone es va creuar pels passadissos amb una altra estudiant que arribaria, també, a ser una gran filòsofa, Simone Weil. La seva conversa va ser breu, però d'una gran intensitat. Per a Weil una sola cosa importava en aquells temps sobre la Terra: una revolució que donés de menjar a tot el món. De Beauvoir li contestà que, per a ella, la qüestió principal era trobar un sentit a l'existència. Encara que han passat molts anys des que va tenir lloc aquest diàleg, el seu interès sobre el què hem de pensar i el què hem de fer de forma prioritària continua obert.

Professora de filosofia, assagista i novel·lista, l'obra de Simone de Beauvoir que li donà més fama i reconeixement ha estat *El segon sexe*, escrita el 1949. Suposà un canvi de perspectiva respecte les idees defensades pel moviment sufragista de començaments de segle i ha arribat a ser el text més llegit per les feministes d'arreu el món. Es tracta d'un estudi sobre la condició de les dones en la societat del seu temps, que empra la fenomenologia existencial com a mètode filosòfic. Argumenta que ser dona no significa el compliment de cap essència determinada, sinó que és el reflex d'una construcció cultural. Allò que conforma la naturalesa i la conducta femenina prové de l'estatus que la cultura i la societat assignen a les dones com a éssers diferents dels homes, com a altres, com a segon sexe. Per això, diu: No es neix dona. Una arriba a ser-ho.

La filosofia com a relat fou per a Simone de Beauvoir un intent de comprendre la vida des d'una ètica que no perdés de vista la situació de l'individu concret i les seves contradiccions, el que ella definí com la condició d'ambigüitat pròpia de l'ésser humà. Una filosofia del compromís que vinculava individu i món. La seva vida és un exemple de llibertat i d'endegament polític.

Durant molts anys va viure en petits hotels i pensions, sense cap necessitat de tenir una vivenda pròpia. Li agradava fer viatges pel camp en soledat, a la vegada que era assídua de cafeteries i cabarets. La seva relació amb el filòsof Jean Paul Sartre –més de 50 anys junts sense casar-se– inaugurà noves formes d'entendre les relacions humanes.

Utilitzà el seu prestigi per lluitar a favor de nombroses causes. Fou presidenta de la Lliga Francesa pels Drets de la Dona i editora de les publicacions *Nouvelles féministes* i *Questions féministes*. Mostrà que, fins i tot per a les dones europees més privilegiades, la igualtat de drets i el socialisme no havia suposat una veritable emancipació. ■

SANT JORDI 2008

NER

Enguany, el dia de **Sant Jordi** ha estat una mica diferent. El festival, que cada any feiem en el gimnàs de l'institut, es va celebrar al **Centre Barrades**. I va ser genial!!!

De les 9.00 a les 11.00 hores, els alumnes i professors/es de primer cicle de l'ESO, van poder sentir la magnífica interpretació que en Josep M. Almacellas, la Núria Bordas i l'Anna Samsó van fer de la *Sonata I en Fa Major* de G. Ph. Teleman.

També van gaudir de la projecció de les "Narracions sonores" que, dins el projecte **Art-tic**, els alumnes havien realitzat des de les àrees de Música i de Visual i Plàstica. Va haver-hi històries "per a tots els gustos". Molt emotiu va resultar l'acte de commemoració de l'**Any Internacional de les Llengües** en el que els alumnes nous van expressar, cadascú en el seu idioma nadiu, el desig de que les paraules siguin un pont d'unió entre les persones.

L'Esther Pera, exalumna del nostre centre, va fer la lectura d'un fragment del primer capítol de *La Plaça del Diamant* de la Mercè Rodoreda.

La coral va cloure l'acte amb l'interpretació de: *Oh! Companyys* de W. Amadeus Mozart i de *Killing me softly* de Charles Fox.

Durant el festival es van anar entregant els premis dels concursos convocats amb motiu d'aquesta diada: premis de fotografia, del certamen literari i del concurs "La plaça del diamant".

De les 11.00 a les 13.00 hores van ser els alumnes i professorat de segon cicle qui es van desplaçar al Barrades per presenciar l'acte. Aquest grup, a més, va poder gaudir de la lectura de la carta que la Mercè Rodoreda havia adreçat a la direcció del centre, amb motiu de la seva inauguració. ■

SANT JORDI 2008

Mentrestant a l'institut tampoc s'estaven quietes. Els alumnes d'ESO participaven en els diferents tallers que s'havien organitzat: jocs de rol, hip hop, capoeira, cuina per a solters, dracs de plastilina, cuina romana, i, és clar, la paradeta de venda de llibres i roses. Els nois i noies de batxillerat es van reunir a la biblioteca per fer la lectura d'uns capítols de *La Plaça del Diamant*.

Els de segon de batxillerat van assistir a una xerrada del Manolo Suárez, que els va explicar el funcionament de la selectivitat.

També es va organitzar una taula rodona amb exalumnes del centre que van explicar com havien viscut el pas de l'institut a la universitat. ■

PREMIS CONCURS LITERARI

Poesia en castellà

LAURA GARCÍA

Poesia en castellà

POL LAYOLA

Prosa en castellà

LAURA DíEZ

Prosa en castellà

ROGER COCH

Prosa en castellà

MIREIA GÓMEZ

Poesia en català

FERRAN CRUGEIRA

Poesia en català

DANIEL POZÓN

Poesia en català

CARLOTA NÚÑEZ

Prosa en català

ARITZ MIRET

Prosa en català "ex aequo"

IGNASI DíEZ

Prosa en català

ROGER COCH

Aula d'acollida

DAYANNA MANZANO

PREMIS CONCURS FOTOGRÀFIC

XAVIER JIMÉNEZ

JUDITH ROYO

DAVID LOZANO

RAQUEL RODRÍGUEZ

Guanyador del concurs de Títols de M. Rodoreda
ALEJANDRO F. GÓMEZ

Començar de zero...

NER

L'aula d'acollida és una aula on es troben alumnes de diverses nacionalitats.

En aquesta classe els nois i noies aprenen la llengua i les tradicions de Catalunya. Els alumnes de l'aula d'acollida hi assisteixen en hores lectives.

Hem fet una entrevista a **Manpreet Sing**, un noi que ha arribat de l'Índia durant el segon trimestre.

En Manpreet només sap parlar anglès, indi i panjabi. Va a 4t d'ESO, però ell no fa el mateix que la resta de la classe, sinó que es va integrant poc a poc a les activitats dels altres companys.

• **T'agrada l'aula d'acollida?**

Sí.
• **T'agrada com t'expliquen les coses les persones que són a l'aula d'acollida?**

Sí. La persona que explica es la Montse Ventura.

• **Et sents bé a la aula de acollida?**

Sí.

• **Quan estàs a l'aula d'acollida?**

Al matí, de 9:00 a 11:30.

• **T'agrada Barcelona?**

Sí.

• **Són difícils les nostres llengües?**

El català és més difícil que l'espanyol.

• **Quins idiomes es parlen al Punjab, d'on vens?**

Anglès, panjabi i indi.

• **Va ser difícil abandonar el teu país?**

No. ■

•••
A L'ESQUERRA, VISITA AL CAMP NOU, AL MERCAT DE L'HOSPITALET, L'ENTREVISTA DE CATALUNYA RÀDIO I ELABORACIÓ D'UNA MONA DE PASQUA. A DALT, PARTICIPANT EN LA REALITZACIÓ D'UN MURAL EL DIA DE LA DONA.

Estimo la Terra

LENA MANUKYAN

La Lena Manukyan és una alumna de l'aula d'acollida que va arribar a Catalunya el mes d'abril de 2006.

Aquesta és la reflexió que ha fet sobre la frase de Ponç Pons "Si no estàs a terra que estimes, estima la terra on estàs":

*Jo estimo la meva terra. La terra d'Armènia.
Jo araestic a una altra terra i per això estimo molt la terra on jo he nascut. Quan estava a Armènia jo no estimava la terra. Si algú deixa el seu país i va a un altre país, sempre continuarà estimant el país que ha deixat. Quan jo me'n vagi també estimaré aquesta terra.*

Montse Ventura

PROFESSORA DE L'AULA D'ACOLLIDA
J. MANZANO, E. ORTIZ,
R. R. RODRÍGUEZ

• **T'agrada la teva feina?**

Sí, m'agrada molt. És un treball molt agraït.

• **S'esforcen els teus alumnes a l'hora d'aprendre la llengua?**

En general, sí. Molts tenen la necessitat d'aprendre ràpid la llengua per poder comunicar-se tant a nivell de l'institut com amb l'entorn. Altres no s'esforcen tant.

• **Com i quan vas decidir ser la professora de l'aula d'acollida?**

Fa cinc anys vaig començar a treballar en un TAE (taller d'adaptació escolar) amb alumnes estrangers de llengües no romàniques.

Fa tres cursos vaig arribar a l'institut per treballar a l'aula d'acollida. És una feina força engrescadora i creativa.

• **Tens bona relació amb els teus alumnes?**

Sí, en general sí.

• **De les tradicions que t'han explicat els teus alumnes, quina és la que més t'agrada?**

En general, totes. Cada cultura té les seves i totes són respectables.

• **Alguna vegada has tingut alguna dificultat a l'hora de comunicar-te amb ells?**

Tinc dificultats amb els alumnes que no coneixen l'alfabet llatí. Però... ens hem sortim!!

• **Explica'ns com va ser l'entrevista quan van venir els de Catalunya Ràdio.**

El divendres 4 d'abril, Catalunya Ràdio va fer una entrevista a quatre alumnes d'Equador: La Lady Laura de 1r D, la Wendy de 1r A, l'Evelin 1r de batxillerat, i el José Andrés de 1r de batxillerat. Els van preguntar com s'havien integrat a l'institut i a Catalunya i la dificultat que havien tingut en l'aprenentatge de la llengua. Va ser divertit i van parlar força bé!

Podeu escoltar l'entrevista a www.catradio.cat (programa hora a hora, divendres 4 d'abril, de 9 a 10 del matí).

• **Hi ha hagut alguna mena de problema amb algun alumne del centre?**

A principi de curs a vegades hi pot haver algun problema d'interrelació entre els alumnes. És necessari potenciar activitats que ajudin a una bona convivència entre tots.

• **Què els sembla als alumnes de l'aula l'activitat de les parelles lingüístiques?**

Estan contents de l'activitat i de la resposta que ha tingut per part dels voluntaris lingüístics. ■

Bobi

ALUMNE NASCUT A RUMANIA

N. BLANCO, P. CABALLERO, A. PARRÓN

- **Com et dius?**
Mircea Octavian Bobi.
- **D'on ets? I on vius actualment?**
Soc de Romania. Ara visc a Castelldefels, però estic empadronat a l'Hospitalet perquè la meua mare abans vivia aquí i li agrada.
- **Quant temps fa que estàs aquí?**

Gairebé un any, però abans ja hi havia vingut dues o tres vegades de vacances.

- **T'agrada l'aula d'acollida?**
És una mica avorrida, però m'agrada ja que m'ha ajudat a aprendre el català; a més, fem sortides molt interessants.
- **T'has acostumat a estar aquí?**
Sí, tot i que enyoro la gent del meu país; però m'he acostumat a estar a Catalunya per l'ambient que hi ha i perquè la gent m'ha rebut molt bé.
- **T'ha costat fer amics?**

No, al principi em va costar una mica, per la novetat i per no viure a l'Hospitalet.

- **Què t'agrada més d'aquí?**
La gent, la ciutat i el menjar, encara que és molt diferent al de Romania. Les festes que es fan... aquí se'n fan moltes més que allà.
- **T'agraden les dones d'aquí?**
Sí, perquè són molt maques i molt més atrevides.
- **Són diferents les noies d'allà?**
No, encara que tenen una forma diferent de vestir i són més tímides.
- **Què penses fer quan hagis acabat l'ESO?**

Encara no ho sé, però m'agradaria fer batxillerat i després poder treballar de Perruquer.

- **Prefereixes estar a Catalunya o a Romania?**
Aquí, perquè m'agrada més la gent, la ciutat i perquè aquí fa menys fred.
- **T'agradaria quedar-te a viure aquí per sempre?**
De moment sí, perquè em sento còmode.
- **T'agrada el català? És difícil?**
No molt. No és difícil perquè s'assembla molt al romanès. ■

EL PAÍS FLASH!

Visita al diari El País.
Els alumnes de 1r de batxillerat van visitar la redacció del diari *El País* a Barcelona. Els van ensenyar les instal·lacions i un refugi que encara es conserva de la guerra. Molts alumnes van sortir somiant en ser, algun dia, periodistes de prestigi.

Projecte de Ciutadania

P. RÍOS, A. MIRET,
N. FREIXAS

CONTRA ELS PREJUDICIS

Entrevistem en Joan García del Muro, responsable d'aquest projecte que es realitza enguany a Ciutadania de 3r.

• **Quin és el projecte que estàs realitzant enguany a Ciutadania de 3r?**

Un projecte contra la intolerància i, sobretot, contra el racisme, contra la xenofòbia... en pro dels valors de la tolerància.

• **Com se't va acudir aquesta idea?**
Són coses que jo penso des de fa molt temps. En realitat, crec que el respecte neix del coneixement, si una cosa es desconeix es menysprea. La ignorància porta al no respecte, el fet de respectar fa que puguem acceptar els que vénen o els que tenen una manera de pensar diferent, una cultura distinta... Crec que és fonamental conèixer. Quan es coneix és aleshores quan es pot començar a respectar, a estimar, a ser. El que vull amb aquest projecte és treballar contra els prejudicis per guanyar-los i l'única manera de fer-ho és a partir del coneixement.

• **Tens algun alumne, professor, amic o company que t'ajudi?**

Sí, sí, sí... Hi ha bastants noies, alumnat a classe, que em donen idees, etc. També col·labora molt la meua companya de departament, la Conxa Llinàs.

• **Quins resultats n'has tret?**

És a molt llarg termini que s'esperen resultats perquè lluitar contra els prejudicis comporta molt de temps. Els resultats encara no els veurem perquè és un estudi de tres anys i fa tres/quatre mesos que hi treballem.

• **Algun cop un alumne se t'ha rebotat dient que recolza posicions racistes?**

Sí, precisament aquests casos són els que fan que el projecte sigui útil. Si se us ha de convèncer perquè sigueu tolerants és una tasca molt fàcil perquè ja esteu convençuts. En canvi, qui recolza i/o té idees racistes és amb qui s'ha de treballar. És això que s'ha de fer en aquest projecte, per intentar dis-

minuir la gent que pensa així.

• **Algun alumne se t'ha vingut a queixar, o a dir-te que havia patit racisme?**

Sí, la veritat és que sí. Cap agressió allò brutal, física o violenta, sinó que diuen que se'ls ha fet bastant el buit. Un em va dir una vegada una cosa que em va impressionar molt; "que se sentia invisible, perquè entre classe ningú es dirigia a ell. Com si no hi fos. Si arriba algú nou estranger o immigrant la majoria és com si no hagués arribat ningú" això és el que molts m'han dit.

• **Per què creus que la gent és racista? (perfil psicològic)**

N'hi ha de molts tipus, però jo el que més veig aquí és el racisme que prové d'una situació d'inferioritat. Qui se sent acomplexat o inferior de veritat una manera molt fàcil de superar-ho és buscar algú que sigui més inferior que ell i humiliar-lo o demostrar la seva superioritat, o sigui aquesta altiveza o actitud contra els que tenen més problemes, molts cops el que mostra és inferioritat, si un està enfadat amb si mateix no cal humiliar algú altre o demostrar-li que un és millor que ell. Ei, no oblideu que n'hi ha de més tipus, eh?

• **Què penses tu del racisme? (S'autorepeteix la pregunta).**

Considero que és una actitud molt primitiva i de les més cruels, una de les coses que mostra més la inferioritat i demostra del que la gent és capaç. I, a més, molt ignorant.

• **Quins tipus de racisme hi ha?**

En realitat el racisme és l'odi cap aquells que no són exactament iguals que tu; això vol dir que a aquests altres se'ls discrimina. A més, els blancs són els que tenen globalment el poder econòmic, cultural i polític i és difícil acceptar que no som el melic del món.

També, hi ha un altre tipus de racisme que és el que s'esdevé entre ètnies com a Rwanda que hi havia o hi ha matances entre els utus i els ursis. A més, hi ha racisme també entre gent que aparentment no tenen cap tret racial diferent diferencial i també és discriminada.

• **Com es podria solucionar el problema del racisme?**

Solucionar-ho, a curt termini és impossible. Crec que el camí és el coneixement, si el racisme és un error o un prejudici el camí per superar-lo és a través del coneixement.

• **Creus que té alguna cosa a veure el racisme i el masclisme?**

Sí, ja que és menysprear el que és diferent racialment o diferent sexualment. Algunes de les coartades per ser racista amb els musulmans és acusar-los de masclisme.

• **El racisme i el bulling estan relacionats?**

Sí, crec que hi ha un racisme o bulling xenòfob. De fet, el projecte concretament tracta d'això, del racisme en el àmbit escolar, de l'institut i el moviment que es manifesta. El bulling tracta d'humiliar algunes persones. ■

...
JOAN GARCIA DEL MURO, PROFESSOR DE FILOSOFIA I AUTOR DE DIVERSOS LLIBRES SOBRE EL TEMA.

I will tell you about India

AMAMPREET SIDHU

...
L'AMAMPREET ENS PARLA, AMB NOSTALGIA, DEL SEU PAÍS.

India is a very good country. I like India. I am from India. I live in Punjab. The meaning of "punjab" is FIVE RIVER PLACE. The people who live in Punjab are very nice. In Punjab there is a big city named Chandigarh. It is a very big and beautiful city. In Chandigarh there is a rose garden. Here we see many colours of roses and many others beautiful things. I like Chandigarh city Indian people are very kindhearted and nice people they help each other and the poor people too, in early morning people go to Gurdwara. Temple Church to pray. There are many kinds of people in India. Four kinds. Hindu Muslity Sikh and Cristian. There are very nice they love each other the great lovers kings are born in India. Indian education is very difficult. The dresses of indian people are very nice. Women wear suit's sari and men wear kurta.

Indian people celebrate Lorhi, Basakhi, Dipawali, Basant. I will tell you how they celebrate:

BASAKHI: On this day people are very happy they Colour each-other with Colours.

DIPAWALI: On this day people are very-very happy. They distribute sweets to each others. They celebrate this day with crackers. At night people light their houses with candles and small bulbs because on this day the Ram came back from 14 years Vanvas. On this day people pray to god.

BASANT: On this day people fly kites in the sky.
I LIKE LIVE IN INDIA. ■

La inconsistencia climática

VICENTE RUBIO CORVILLO

El informe sobre el Cambio Climático en España, elaborado en Noviembre del 2007, dice en su presentación "...problema íntimamente ligado al desarrollo..." y "...reducir emisiones de aquí a 2050 para no incrementar 2° C la temperatura media...". Estos datos resultan subjetivos porque el desarrollo personal prima sobre el colectivo sin que valoremos la incidencia externa de nuestro comportamiento y que dos grados en cuarenta años es una cifra inapreciable y de poco valor. Pero sí son apreciables los cambios en el clima y el ciclo del agua, por no hablar de los cambios sociodemográficos que pueden sucederse por motivo de la sequía, principalmente. El agua y los recursos pueden ser susceptibles de ser utilizados como moneda de cambio o referentes para la economía mundial (quien sabe si quitándole el puesto al petróleo), por poner un ejemplo.

El gasto energético se produce en cualquier estamento social y no es justo derivar la responsabilidad a las administraciones ni éstas a los ciudadanos, es un problema que nos afecta a todos por igual y cada cual debe tener la suficiente sensibilidad y conciencia sobre el gasto de energía y derroche de recursos. Políticas orientadas al desarrollo sostenible y la información a los ciudadanos deben aunarse con la participación ciudadana, y obtener así un resultado satisfactorio, no a corto plazo, pero sí en el futuro. Por ejemplo, el simple hecho de ahorrar varios

••• ALUMNES DEL CICLE FORMATIU EN UNA SORTIDA PER FER UN ESTUDI DE LA QUALITAT AMBIENTAL DEL LLOBREGAT.

••• JAR-TEST. ASSAIG FÍSIC-QUÍMIC DE COAGULACIÓ-FLOCULACIÓ D'AIGÜES RESIDUALS.

litros de agua o reducir el gasto energético doméstico, puede suponer una reserva importante, incluso a corto plazo. Es tan sencillo como cerrar el grifo, bajar la calefacción y ponernos algo de ropa, dejar el coche, caminar... y tener conciencia de que nuestro nivel de vida no se altera actuando de forma responsable con el medio ambiente. ■

¿Quién se 'moja' ante la sequía que padecemos?

MÓNICA FERNÁNDEZ LÓPEZ

Estos últimos meses, los periódicos nos bombardean diariamente con datos sobre la sequía que estamos viviendo este año. Se habla de planes de restricciones y de previsiones meteorológicas. Pero ¿Por qué no hablan de medidas para prevenir estos periodos de sequía? En periodo electoral tampoco nadie quiere mojarse con medidas a las que habría que destinar parte del presupuesto anual. Ante las frases catastróficas que podemos leer en cualquier periódico, que vaticinan el fin del agua sobre la Tierra, habría que decir que un planeta conocido como "el planeta azul", nombre dado por la gran cantidad de agua que hay sobre él, es difícil que se quede sin agua. Sin embargo, es cierto que gran parte de esa agua no es potable y que el agua potable que hay sobre la Tierra está repartida de forma irregular, por lo que es obvio que no hay la misma cantidad de agua potable en

••• AGAFANT MOSTRES D'AIGÜES RESIDUALS AL COL·LECTOR DE RAMBLA MARINA PER FER EL JAR-TEST.

todos los rincones del planeta. Esta repartición viene dada por las características climáticas de la zona, entre otros factores.

Centrándonos en Cataluña, podemos decir que el problema de la sequía no es nuevo. Hace muchos años, e incluso me aventuraría a decir siglos, que se viven periodos intermitentes de sequía. Estos periodos son aleatorios en el tiempo y en la duración, por lo que son totalmente imprevisibles. Sin embargo, ¿debemos escudarnos detrás de esta aleatoriedad para no tomar medidas drásticas de prevención? El gobierno debería promover medidas preventivas de ahorro de agua en las viviendas e industrias.

Actualmente para el riego de parques y jardines generalmente se utilizan sistemas de ahorro de agua y aguas freáticas. Pero no es suficiente. Se deberían promover medidas también para viviendas e industrias como la instalación de sistemas de reutilización de aguas grises (agua de lavadora y lavavajillas...) para el inodoro. De esta forma se ahorraría un alrededor de un 30% de agua en las viviendas.

Con medidas preventivas de este estilo conseguiríamos ahorrar gran cantidad de agua, por lo que las consecuencias de los periodos de sequía serían menos drásticas. ■

Vicent Gregori

PROFESSOR DEL CICLE FORMATIU DE QUÍMICA AMBIENTAL
NER

M'agradaria quart d' ESO, però fer classe al mòdul també és molt bonic.

•De què va la química ambiental? "Anda", que m'heu enxampat! Són uns estudis encaminats a la formació de tècnics superiors per poder treballar en diferents llocs, com per exemple depuradors d'aigua, laboratoris farmacèutics, d'anàlisi, en definitiva, a proporcionar les eines necessàries a persones que vulguin dedicar-se a la part de la química experimental i conèixer els vertaders problemes del món que ens envolta.

•Què opines del curs de química ambiental?

Li veig molt de futur, perquè les problemàtiques actuals de la Terra, per exemple, com el canvi climàtic, l'efecte hivernacle... són problemes que hem de solucionar i que estan fortament lligats a la química ambiental. De la mateixa manera que estudiar el bon ús o mal ús de l'aigua, que és un bé escàs i molt valuós per a tothom.

•I el crèdit variable de 3r, Cos i sexualitat?

Es vol donar una visió general o uns primers coneixements per desmitificar el sexe i que la gent pugui conèixer àmpliament el seu cos.

•Per què vas escollir aquest crèdit de cos i sexualitat?

No el vaig escollir!! Em van dir que l'havia de fer i dono gràcies perquè m'ho passo molt bé.

•Estàs content amb la teva feina? Molt, m'omple com a persona i com a treballador, encara que de vegades acabo fins als nassos.

•T'agradaria quedar-te en aquest institut?

Sí, tant pels companys com pels alumnes, em trobo molt còmode entre vosaltres. ■

•D'on ets?

D'Oliva (hahahaha) a València. És un poble situat a la vora del mar o més en concret entre el mar i la muntanya, a la comarca de la Safor.

•Quants temps fa que estàs al Mercè Rodoreda?

Fa set mesos, en dos períodes diferents: del 14 de febrer de 2007 fins al 8 de maig de 2007, i l'altre període des del 28 de setembre fins l'actualitat.

•Quines assignatures dones?

Uuuu!! Actualment, dono classes al mòdul formatiu (CFGS). Imparteixo les assignatures d'Organització i protecció de la gestió ambiental, Operacions bàsiques de laboratori, FOL (Formació i Orientació Laboral) i, a l'ESO, dono una assignatura que és de sexualitat, en la qual m'ho passo molt bé i em diverteixo molt.

•Què t'agrada més?

És molt diferent. El mòdul, com a químic, m'omple molt més, però he de reconèixer que fer sexualitat és un rept molt divertit per mi.

•A quins curs t'agrada més fer classe?

En qualsevol curs estic còmode, encara que el pitjor és segon.

•A quin curs t'agradaria impartir classe?

La trobada de corals i l'òpera "Brundibar"

JOSEP M. ALMACELLAS

Aquest 3r trimestre, la coral del Mercè ha participat en els actes públics per als quals ens preparam i assagem tot el curs.

Dimecres dia 16 d'abril vam anar a Sabadell, on se celebrava la XIV Trobada de corals d'ensenyament secundari. Setanta instituts de tot Catalunya, amb un total de més de 2.800 nois i noies cantant. Seguint el protocol d'aquestes trobades, primer vam cantar dues cançons davant d'altres companys, de Sabadell, Terrasa i Vilassar de Mar. Tot passejant pel centre de la ciutat vam anar per trobar-nos tots i fer l'acte conjunt. Els cantants ens vam ajuntar amb una orquestra i grups instrumentals. Va ser impressionant, com podeu imaginar veient la foto.

El dimecres següent vam participar en la diada de Sant Jordi. Ja ens va poder escoltar i se'n parla en un altre lloc de la revista.

Dijous, 8 de maig, vam fer la representació de l'òpera *Brundibar* a l'Auditori de Cornellà. La seva història i circumstàncies les podeu llegir a <http://www.xtec.cat/~jalmacel/coral/2008/brundibar/brundibar.pdf>. No vam poder aconseguir prou entrades per què poguessin assistir tots els alumnes de 1r d'ESO, de manera que finalment van venir a veure la representació els nois i noies de 3r d'ESO, que aquest tercer trimestre estan fent el crèdit de música, i els de 4t, que estan fent el crèdit variable de música i informàtica. La representació va ser magnífica. També us posem unes fotos.

Si voleu veure més fotos de tot plegat, aneu a <http://www.xtec.cat/~jalmacel/coral/2008/fotos%2008.htm>

Volem aprofitar per convidar-vos a venir a cantar amb la coral de l'institut el proper curs. ■

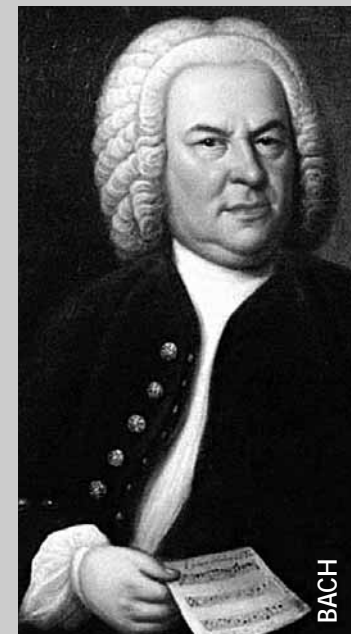

•••
LA CORAL DEL MERCÈ A LA XIV TROBADA DE CORALS I A LA REPRESENTACIÓ DE L'ÒPERA *BRUNDIBAR*.

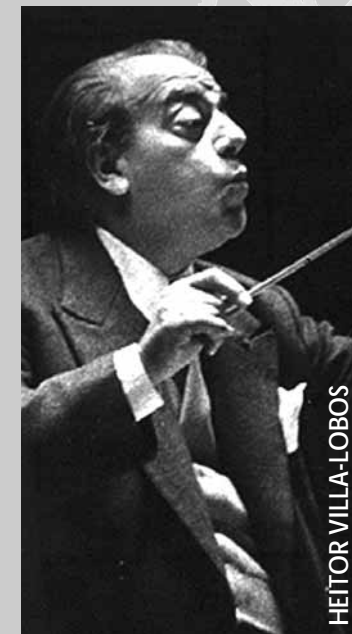
auditori Victòria dels Àngels JOSEP M. ALMACELLAS

VICTÒRIA DELS ÀNGELS

BACH

HEITOR VILLA-LOBOS

Tal i com ja vaig fer en la primera de les recomanacions pel **No em ratllis** d'aquest curs, en aquesta segona vull parlar de dones i també parlaré d'un home que mitjançant la música va realitzar una gran obra social. Si bé és difícil trobar compositores, no ho és tant trobar intèrprets femenines. A partir del segle XIX, quan les dones ja poden començar a pujar a un escenari sense ser tractades de dones de "mala vida", les dones interpreten els papers femenins en les òperes. També comencen a tocar instruments, començant pel piano i l'arpa. A partir del segle XX ja trobem dones a la secció de cordes i en els instruments de vent fusta, començant per la flauta. A finals del segle ja han entrat en el món del metall i de la percussió, així com en la direcció d'orquestra. Recordem ara que la persona que té la plaça de 1r trompeta a l'OBC, Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya, és una dona, Mireia Farrés i que una de les directores habituals en la direcció d'aquesta orquestra, i que hem vist dirigir-la en l'audició *Música de ciència-ficció* que vam escoltar a l'Auditori amb 3r d'ESO, és Virginia Martínez.

En el món del cant, tots i totes teniu al cap els noms de les grans sopranos, com la famosa Maria Callas o la catalana Montserrat Caballé. Us vull parlar de **Victòria dels Àngels**. Victòria dels Àngels López i Garcia va néixer a Barcelona l'any 1923. Era filla d'un bidell de la Universitat de Barcelona. Va estudiar al Conservatori del Liceu guitarra, flauta i cant. Va debutar a Barcelona l'any 1944, amb un concert al Palau de la Música Catalana i la representació de *Les noces de Figaro* al Gran Teatre del Liceu. De seguida la seva carrera es va fer internacional, actuant a Nova York, Buenos Aires, Bayreuth, Londres, etc. Es va retirar del món de l'òpera l'any 1980, continuant les seves actuacions en recitals de *lieds*. De fet, en aquest gènere vocal ja portava un bon grapat d'experiència tant en recitals com en enregistraments. Va morir a Barcelona l'any 2005.

L'audició que us recomano és, justament, d'una mena de cançó. Es tracta de la *Bachiana Brasileira núm. 5* d'**Heitor Villa-Lobos**. Aquest compositor brasiler, va viure entre els anys 1887 i 1959. A part de la seva tasca com a compositor, de la qual en parlo de seguida, vull que conegueu la seva faceta com a pedagog. L'any 1930 va ser nomenat director d'educació musical a la seva ciutat natal de Rio de Janeiro. Al llarg de més de trenta anys va crear una xarxa d'escoles en els suburbis de la ciutat, en els quals es treballava la música com a activitat principal, música que partia de les arrels populars del Brasil i que portava als nens i nenes pobres a una educació integral. Ara que tant es parla de l'experiència a Veneçuela del professor José Antonio Abreu, cal recordar aquesta tasca de Villa-Lobos, duta a terme ja fa més de setanta anys.

La seva obra té un clar caràcter "nacionalista", des del punt de vista que aprofita material de la música popular del seu país per compondre obres que van més enllà de la música folklòrica. Són famosos els seus estudis per guitarra, els seus 17 quartets de corda o les seves 12 simfonies. A més de les seves col·leccions de 16 *choros* i les 9 *Bachianas Brasileiras*.

L'edició que us recomano és la d'EMI Classics. La 5a d'aquestes bachianes està escrita per a soprano i 8 violoncel·ls. La seva delicadesa és extraordinària. És d'aquelles obres curtes boniques d'escoltar amb els ulls tancats. Seieu. Busqueu el silenci. Poseu la música. Tanqueu els ulls. Deixeu-vos amarrar amb els *pizzicati*. I cobriu-vos amb la melodia, primer de la soprano, després del violoncel. No tingueu pressa. Respireu profundament. Doneu-vos un bon moment. ■

La MEDIACIÓ

V. ROMERO, R. DE JÓDAR, S. RODRÍGUEZ.

La mediació és un procediment no obligatori que intenta resoldre problemes parlant. Consisteix a reunir les persones, parlar amb elles per separat i explicar la situació que els ha fet arribar al problema.

Després es reuneixen juntament amb un mediador i intenten buscar solucions en les quals les dues persones estiguin d'acord. Es pacten les solucions i després d'un temps (quinze dies més o menys) es tornen a reunir per tal de corroborar si han complert els acords. En general la gent els aconsegueix i els problemes a poc a poc deixen de ser-ho.

En una mediació el mediador no pren decisions com si fos un jutge. La funció del mediador consisteix a ajudar les persones implicades per tal que aquestes arribin a un acord sobre la solució de la polèmica.

En cas que una de les dues parts s'hagi sotmès a debatre el problema a la mediació, però no vulgui continuar el procediment, després de la primera reunió, no és obligatori continuar i el procediment pot ser abandonat en qualsevol moment per qualsevol de les parts. Generalment, la majoria de gent que recorre a aquest procediment sol participar-hi activament.

Si es decideix treballar el conflicte a través de la mediació, els implicats i els mediadors pactaran com es durà a terme el procediment i les condicions d'aquest.

La mediació és un procediment confidencial, on no es pot difondre la informació, cal mantenir-la en privat. L'existència i el resultat de la mediació són també confidencials.

La mediació, pel seu caràcter no obligatori i confidencial, comporta beneficis considerables als dos implicats. ■

•••
IMATGE SIMBOLICA
DE LA MEDIACIÓ.

Carmen Dolón

PROFESSORA DE
MATEMÀTIQUES

V. ROMERO, R. DE JÓDAR,
S. RODRÍGUEZ.

• Què és per a tu la mediació?

Resoldre els problemes parlant.

• Com et va amb la mediació?

Bé, amb els companys, professors i alumnes.

• Què opines sobre ajudar les persones que tenen problemes?

Està bé, si es pot ajudar sempre que sigui possible.

• T'agrada la teva feina?

Depèn de qui tingui al davant.

• Quina relació tens amb els teus alumnes?

Això contesteu-ho vosaltres, no?

• Et consideres una professora dura?

Dura. Sí, perquè és més divertit i perquè aprengueu alguna cosa.

• Sempre has volgut treballar de professora o volies ser una altra cosa?

No, al principi jo només tenia clar

que volia estudiar matemàtiques.

• Per què vas elegir l'assignatura de matemàtiques? De petita t'agradava?

Perquè era una de les poques que m'agradava.

• Quants anys fa que exerceixes de professora? I quants d'ells en el Mercè Rodoreda?

Fa quinze anys que sóc professora i en fa vuit que sóc en aquest institut.

• A quin curs t'agrada més impartir classe?

M'és indiferent.

• Què fas en el teu temps lliure?

Una mica de tot; cine, teatre, sofà...

• Escoltes algun tipus de música en especial?

Sols en castellà perquè és la que entenc. ■

FLASH!

QUÈ ÉS L'AMPA..?

Què és l'AMPA? L'AMPA, AMPA, AMPA... és l'Associació de Mares i Pares d'Alumnes. Sí, ja ho sé! Ah, sí? I saps per a què serveix? Doncs... ens donen els monitors de l'hora de dinar i els llibres i l'aula d'estudi i... Para, para... Sí, però no ens ho donen! Les mares i pares de l'institut s'ajunten i treballen en equip per a què a l'insti, juntament amb els profes, les coses funcionin bé. És a dir, que ho fan elles i ells tot? Què vol dir TOT? Pagnen els llibres, els profes, el material... No va ben bé així, però... Les mares i pares vetllen perquè els seus fills i filles puguin gaudir de tots els avantatges als quals puguin accedir en l'àmbit educatiu. Si es pot llogar alguna persona per a què

treballi a l'aula d'estudi i ajudi l'alumnat, doncs posen part dels diners perquè es pugui fer i que no valgui una milionada. Es munta un pla d'activitats extraescolars al centre, doncs busca darrera i hi trobaràs els pares i mares. Si tenim un servei de menjador al migdia amb monitors és gràcies als esforços d'ells i elles. Que es canvia la cuina i el menjar millora, aquí tenim la nostra AMPA. Que volem... Però ho fan tot elles i ells? Tot, tot, no, però moltes coses sí. De fet, tenim una AMPA molt activa i compromesa i gràcies a ells i elles podem fer moltes coses al centre. Ah, sí? Ostres, no ho sabia... Així els hem d'agrair moltes coses, a les nostres mares i pares? Sí. Ah, doncs... **moltes gràcies!!!**

FLASH!

Une année formidable

MARION BOCHET

Tout a commencé en décembre 2006 lors du dépôt de ma candidature. Après de longs mois d'attente, en juillet (2007), je reçois une lettre du ministère de l'éducation espagnol m'annonçant mon affectation au lycée Mercè Rodoreda de L'Hospitalet de Llobregat. Au cours de cette année passée aux côtés des professeurs et des élèves, j'ai beaucoup appris et à tous niveaux.

En ce qui concerne le système éducatif, j'ai pu me rendre compte de la beauté de ce métier mais aussi de sa complexité. Le système éducatif espagnol est quelque peu différent du système français. En effet, être professeur ne se résume pas seulement à préparer et donner des cours, sinon il requiert bien d'autres qualités. En effet, il faut aussi être tuteur, surveillant, infirmier etc. Une relation de confiance et de proximité avec l'élève est établie. Cette relation me semble importante. Elle permet à chacun, professeur et élève, de s'exprimer et d'exposer les problèmes rencontrés pour ensuite mieux apprécier une situation.

En France, la relation "élève-professeur" est très différente et surtout distante. Les élèves doivent vouvoyer leur professeur, l'appeler par Madame suivi de son nom de famille. Il existe aussi bien d'autres différences (emploi du temps, organisation du lycée, etc), mais aussi de nombreuses similitudes. Grâce à cette expérience, je con-

nais désormais deux systèmes. Ainsi, je peux peser le pour et le contre de chacun et garder le meilleur.

Au cours de cette année, j'ai été très bien entourée, tant au niveau professionnel que "familial". Je tiens à tous vous remercier, professeurs, élèves, amis etc.

Ce fut une année exceptionnelle et riche en émotions. Je garderai à jamais un excellent souvenir de cette expérience qui m'a permis de m'enrichir culturellement (sorties, musées, catalan etc), personnellement (nombreuses rencontres), professionnellement (professorat).

Un grand merci à tous. Je tiens aussi à remercier personnellement Isabel pour son précieux soutien et sa grande générosité.

Etant donné que l'année scolaire se termine je vous souhaite à tous d'excellentes vacances!!!!!! ■

El treball de recerca

P. NARCISO, J. PIERA

El treball de recerca és un treball que es comença a fer una vegada has acabat 1r de batxillerat. En les acaballes d'aquest curs tries el tema i durant l'estiu de 1r a 2n de batxillerat comences a pensar i buscar les idees principals per iniciar-lo.

Després comença el curs en què es continua fent el treball quan es pot: caps de setmana, les tardes, etc. El treball de recerca es fa durant la primera meitat del curs de 2n de batxillerat. Quan acabes de fer-lo, el dones al teu professor-tutor i després, si vols, pots fer un *powerpoint* per presentar-ho davant del tribunal. Si ho fas tot molt bé i treus un 10, pots aconseguir que et sumi un punt a la nota final, és a dir, com més nota treguis al treball, més et sumarà a l'avaluació.

Per fer aquest treball cal seguir els següents punts: Primer, hem de tenir la idea del tema i com el farem. Després, hem de buscar tota la informació necessària. Una vegada assolits els objectius del treball, ens organitzem per tenir-lo per a la data de presentació i, un cop acabat, es presenta davant del tribunal.

Per fer el treball de recerca hi ha centres d'estudi on et poden donar un cop de mà.

Tot seguit entrevistem en **Samir Barmose**, un alumne que està fent un treball de recerca.

• Quan fas el treball de recerca?

A finals de 1r de batxillerat ja s'ha de pensar el treball que es farà i començar a buscar informació.

• Quantes hores hi dediques, aproximadament?

Personalment, hi dedico els caps de setmana, no segueixo un horari.

• Es fa en grup o individualment?

Fins ara aquest treball sempre s'ha fet individualment, però aquesta vegada han deixat a alguns fer-lo per parelles.

• Quins temes podeu escollir?

El que tu vulguis. Normalment es fa d'un tema en el qual tu tens alguns tipus de relació o hi estàs encaminat; per exemple, si fas el batxillerat tecnològic, escolliràs un tema relacionat amb això.

• On consultes les coses?

En biblioteques, a internet, en qualsevol lloc que sàpigues que la informació és fiable.

• T'agrada fer aquest treball?

Ai final sí, per la satisfacció d'haver-lo fet bé.

• T'ajuda per escollir professió?

Sí, perquè en escollir aquest tema pots veure com és i, si t'agrada, dedicar-t'hi.

• T'ha ajudat alguna persona de fora del grup?

Sí, hi ha centres d'estudis on et poden ajudar.

• Com es valora el treball?

Que hagi treballat. ■

Nouvinguts

RAMON GAYÀ

PROFESSOR DE MATEMÀTIQUES

A. GALDÓN, R. LUCAS, N. CEREZO.

• **D'on ets, Ramon?**

D'Inca, un poble que és al centre de Mallorca.

• **Quins estudis has realitzat?**

Vaig fer Economia; és una llicenciatura universitària.

• **De quin institut vénis?**

Mai no havia fet classe. Aquest és el primer any que faig de professor interí.

• **Com va ser el teu primer dia a l'institut?**

El primer dia, el cap d'estudis i la cap de departament em van presentar els companys, em van donar tot el material que havia d'utilitzar per fer totes les classes i em van ensenyar les instal·lacions del centre. La primera impressió que vaig tenir de l'institut, dels alumnes i dels companys va ser molt bona.

• **No se't va fer dur anar-te'n de Mallorca?**

Per una part tenia moltes ganes de venir aquí a fer de professor, però per una altra banda em feia pena deixar els amics i familiars allà.

• **T'agrada Barcelona?**

Sí, és una ciutat on pots visitar i veure moltes coses, també hi ha moltes ofertes d'oci i de cultura, però és molt gran i hi ha molta gent. Crec que a Mallorca es viu més tranquil.

• **Has visitat la ciutat?**

Durant els gairebé dos mesos que fa que sóc aquí he vist la Sagrada Família, el Parc Güell... De fet, ja hi havia estat abans.

• **Vius sol?**

Visc en un pis compartit.

• **Tens família aquí?**

No, només tinc dos amics mallorquins que treballen aquí, però la resta són a Mallorca.

• **Et quedaràs molt de temps?**

Fins a final de curs.

• **Et quedaries a viure aquí?**

No, perquè tots els meus amics i familiars són a Mallorca. ■

ALUMNES DE 1r ESO

A. RODRÍGUEZ, M. MARGENER, V. HERNÁNDEZ

• **Com us dieu?**

Marc Morago, Sergi Mellado, Uri Díaz, Michael Terrones, Freddy Casimiro.

• **A quina classe aneu?**

El Marc, a 1r D; en Sergi, al 1r B; l'Uri, el Michael i en Freddy, al 1r A.

• **De quin col·le veniu?**

Marc: Del Patufet.
Sergi: D'un de Sant Feliu.
Uri: També del Patufet.
Michael: Del Pau Sants.
Freddy: Jo, del Busquets.

• **Què tal us va el canvi del col·le a l'institut?**

Marc: Difícil.
Sergi: Difícil.
Uri: Malament.
Michael: Malament.
Freddy: Bé.

• **Sou molt juganers a classe?**

MM: Faig força rucades i jugo molt.
S: També faig rucades com el Marc.
U: Faig bastants rucades.
MT: Unes quantes.

F: Faig rucades, però també em porto bé.

• **Com són els nous companys?**

MM: Bé, he conegut nous companys.
S: Alguns em cauen bé i alguns altres no m'agraden tant.
U: Bé.

MT: Alguns no em cauen gaire bé.
F: Alguns bé i altres no tan.

• **Conserveu amistats que han anat a d'altres instituts?**

Tots: Sí.

• **Què tal els professors? Són diferents dels del vostre antic col·le?**

MM: Normal, sí.
S: Alguns bé i altres malament.
U: Normal.
MT: Normal.
F: Normal.

• **Us ha anat bé el primer trimestre?**

MM: No.

S: No, me n'han quedat moltes.

U: No.

MT: No.

F: No.

• **Quina assignatura us agrada més?**

MM: Educació Física
S: Mates
U: Informàtica
MT: Socials
F: Plàstica

• **Us castiguen sovint? Per què?**

MM: No em castiguen mai.
S: Moltes vegades, per deures endarrerits i per fer rucades.

U: A vegades.

MT: A vegades.

F: A vegades.

• **Aprovareu primer?**

MM: Sí.
S: No.
U: Sí.
MT: No.
F: Depèn.

• **Feu esport? Quin? I on?**

MM: Sí, jugo a futbol amb el Sant Ildefons.

S: Sí, faig bàsquet aquí al Mercè.

U: Sí, futbol amb l'Hospi.

MT: Futbol aquí al Mercè.

F: I jo faig bàsquet al Catòlic.

• **Us agraden les nenes que hi ha a l'institut?**

MM: Les de 1r són ruques i lletges.
S: Sí, algunes estan bones.
U: Les de 3r i 4t.

MT: Jo, igual que l'Uri.

F: No m'agraden, són lletges.

• **Us ha agradat sortir a la revista?**

El Marc i el Michael tenen vergonya i no els agrada això de la revista, mentre que el Sergi està content perquè així el coneix la gent. Finalment, l'Uri i el Freddy també diuen que sí que els ha agradat sortir a la revista. ■

ALUMNES DE 1r ESO

M. ANSUATEGUI I R. GIMÉNEZ

• **Com us dieu?**

Àlex Charro, Patricia Giménez i Eva Serna.

• **Què tal us porteu amb els professors?**

A: Bé.
P: Depèn de quin.
E: Bé.

• **Teniu bones relacions amb els companys o hi ha algú que us cau malament?**

Tots: N'hi ha alguns que ens cauen malament.

• **Quin és el professor que més us agrada?**

A: Merchán, perquè fa riure.
P: J. M. Almacellas, perquè em cau bé.
E: Mari Cruz, perquè és molt divertida i m'agrada com explica.

• **I el que menys?**

A: Ricardo Tarancón, perquè no m'agraden les matemàtiques.
P: Salva, perquè em suspèn.
E: Salva, perquè no m'agrada com explica.

• **Quines assignatures us agraden més?**

A: Plàstica
P: Plàstica i Educació Física
E: Plàstica, Educació Física i Matemàtiques

• **Quina assignatura trauríeu?**

A: Totes.
P: Totes.
E: Experimentals, perquè no m'agraden gens.

• **Quin esport us agrada dels que fem a l'institut?**

A: Futbol.
P: Cap.
E: Futbol.

• **Heu deixat amics fora de l'institut?**

Tots: Sí, perquè han anat a un altre institut.

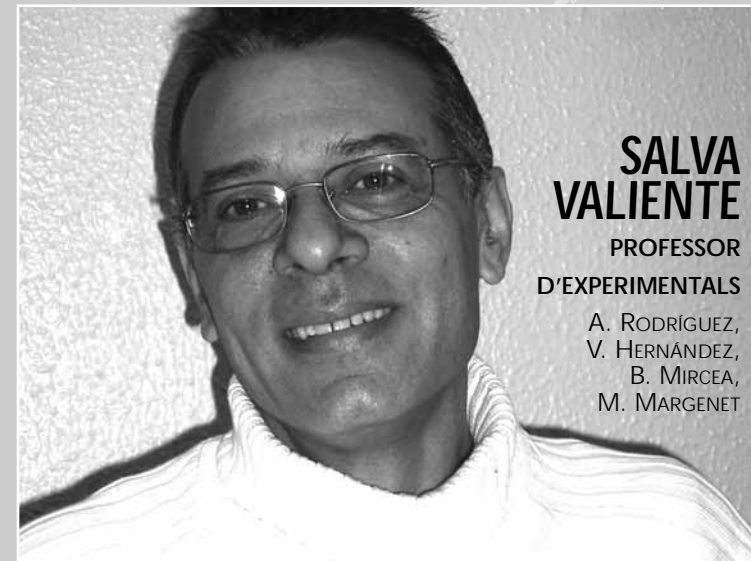
• **Continueu amb les mateixes amistats que a principi de curs?**

A: Sí.
P: No.
E: Sí.

• **Heu canviat com a persones?**

A: No.
P: Sí.
E: No. ■

El profe artista

SALVA VALIENTE

PROFESSOR D'EXPERIMENTALS

A. RODRÍGUEZ, V. HERNÁNDEZ, B. MIRCEA, M. MARGENET

• **Llegeixes habitualment?**

Sí, llegeixo poesia, el diari i algun assaig polític, però poques novel·les.

• **Fas esport?**

Des dels quinze anys no he parat mai de fer atletisme, bicicleta de muntanya i fitness.

• **Ens han dit que tens una moto... T'agraden les motos?**

Moltíssim!!! He tingut 4 motos; una de 50cc, una de dos i mig, una de 400cc i una de 100cc!

• **De quan et ve l'afició de fer poemes?**

Les dones! De jove somiava amb les dones i em comunicava amb elles fent-los poemes.

• **En què t'inspires per fer els poemes?**

M'inspiro en les relacions de les persones i en allò que crec que mai es farà realitat. Les utilitzo per desfogar-me i en els moments més durs i tristos, com records i penes.

• **Quan vas començar a escriure poemes?**

Als quinze anys vaig començar a escriure poemes a l'institut. Pensava en poetes famosos, llavors intentava imitar els seus poemes i això em donava ànims per continuar escrivint.

7. **Recites poesia? A qui?**

Sí, en aniversaris, bodes i comu-

nions, als amics i familiars... Però, realment, no m'agrada gaire fer-ho.

• **Li poses música, a la poesia?**

Sí... faig una melodia amb una guitarra que tinc i les converteixo en cançons.

9. **De què tracten les teves poesies?**

El tema central és l'amor a les dones. També faig poemes de penombres, frustracions dels nens, de les guerres, del patiment de la gent pobre i també de fantasies... depèn del moment i de la preocupació.

• **Si ets biòleg, com és que t'agrada la poesia?**

A la selectivitat vaig treure excel·lent a la part de llengües i lletres. A la part de ciències, un notable, però vaig voler ser biòleg per influència de la meua família.

• **Ens pots recitar alguna poesia?**

Sí, però és en castellà.

Con el pincel del viento
Pintaré un traje de aire
Para cubrir tu cuerpo
Con las manos de la lluvia
Esculpiré una rosa de agua
Para adornar tu pelo
Y sobre el cielo abriré
[una ventana de luz
Para tu amor eterno.

DEU N'HI DO!!! ■

El profe lector

JUAN CARLOS MERCHÁN

PROFESSOR DE CASTELLÀ
R. RODRÍGUEZ, X. FIGUEROLA,
A. GELONCH, N. TEODORO

- **¿Qué edad tienes?**
Podríamos decir que soy más joven que Felipe González y Jordi Pujol.
- **¿Qué lees?**
Literatura austríaca: Joseph Roth, Zweig, Werfel...
- **¿Cuánto tiempo lees?**
Como mínimo dos horas diarias
- **¿Nos recomiendas algún libro?**
Un ensayo de Zweig sobre Montaigne.
- **¿Algún libro malo?**
No me gustó nada una adaptación juvenil de *El Quijote*.
- **¿A quién le darías el premio Príncipe de Asturias de literatura?**
A un escritor leonés que tiene 100 años llamado Victoriano Creemer.
- **Cuéntanos un chiste...**
Es un manicomio y un loco le dice a otro "Soy el emisario de Dios", y el otro dice que no, que él es el emisario de Dios. Se enfadan y se monta un follón; entonces llega otro loco y dice "¿qué pasa?". Se lo explican y dice "a ver, a ver... que yo sepa no he enviado a nadie".
(El otro chiste nos ha sido censurado).

- **¿Cuál es tu viaje preferido?**
A Viena, capital de Austria
- **¿Un equipo de fútbol?**
El Español, lo siento.
- **¿La mujer perfecta?**
La mujer mediterránea.
- **¿Qué haces en tu tiempo libre?**
Pasear por Barcelona, hacer deporte, visitar museos e ir solo de excursiones.
- **¿Con quien has tenido una relación especial en el colegio?**
Con todo el mundo. Podríamos decir que el seminario de castellano y el de catalán se llevan muy bien.
- **¿Te gusta tu trabajo?**
Aunque parezca mentira, sí. Todos los días aprendo alguna cosa nueva de los alumnos.
- **¿Qué tal el viaje a Italia?**
Fue un viaje fantástico, los alumnos se portaron perfectamente y aprendieron mucho, aunque hubo algunos trapicheos que se podían haber evitado. Volví muy contento. El único problema es que no acostumbro a dormir con dos hombres, uno con bigote y otro con barba. ■

La profe viatgera

ROSA ALDABÓ

PROFESSORA DE SOCIALS
L. MERCADE, J. M. GARCIA

- **On has anat de viatge?**
A la Xina.
- **Quines ciutats has visitat?**
Lhasa (capital de la regió autònoma de Tibet, Beijing (Pequín), Xian, Chengdú, Guilin, Hanzhou i Shanghai.
- **Què et va semblar la gent?**
N'hi havia de cordial i atenta, i d'altra que em va semblar mal educada.
- **Coses curioses que t'han cridat l'atenció**
Que no hi ha aigua potable a cap ciutat, l'aigua de l'aixeta s'ha de bullir per beure-la. Hi ha moltes desigualtats entre rics i pobres. A més, en algunes regions mengen tot tipus d'animals (vaig tastar la serp i vaig veure que venien gos per cuinar).
- **Quin és el menjar que més t'ha agradat?**
Una mena de raviolis farcits que cuinen al vapor i són típics de la ciutat de Xian (diuen que la pasta es va inventar allà i Marco Polo, en el seu viatge a la Xina, la va portar a Itàlia).
- **De tot el viatge, què és el que més t'ha agradat?**
El Tibet m'ha impressionat molt pel paisatge, la gent, la seva espiritualitat i el conjunt de tradicions, tan diferents a les nostres.
- **I el que menys t'ha agradat?**
Que els xinesos tenen per costum escopir al carrer.
- **Se t'ha fet molt pesat, el viatge?**
Només la tornada de Shanghai a Barcelona, perquè vaig estar 12 hores a dins de l'avió.
- **Com és un dia a la Xina?**
Per als xinesos es resumeix en treball, treball i més treball; ara només pensen a fer diners.
- **Entens alguna cosa del xinès? Ens podries dir alguna paraula en aquest idioma?**
"Xie xie" vol dir gràcies, "Shuei" vol dir aigua i "ni jao", hola.
- **Hi tornaries a anar?**
Sí, però ara faria un altre recorregut perquè la Xina és molt gran i hi ha molt per veure.
- **És molt diferent d'aquí?**
Sí, no pots llegir cap rètol de botigues, anuncis, carrers, etc. No s'entén res. Només a Shanghai els carrers estan subtítulats en anglès.
- **Què és el que més has trobat a faltar quan estaves allà?**
El pa amb tomàquet.
- **Per últim, vas anar-hi a treballar o per plaer?**
De vacances amb un grup d'amics. ■

El profe a distància

L'Ernest aquest any és a l'estranger realitzant una estada (s'engloba dins del Projecte Glotta de llengües que es realitza a l'institut) en una escola anglesa per tal d'aprendre com ensenyar en anglès la Tecnologia.

ERNEST FERRER

PROFESSOR DE TECNOLOGIA
E. LLAMAS, L. MERCADÉ

•••
VISTA DE LICHFIELD, A ANGLATERRA, UNA DE LES CIUTATS ON L'ERNEST FERRER IMPARTEIX CLASSES DE CASTELLÀ.

- **Ernest, on ets actualment?**
Visc als Midlands. El poble es diu Armitage, però treballa a Lichfield i Rugeley. Estem a uns 40 km al nord de Birmingham. A part de fer classes de castellà i fer el meu projecte de Tecnologia en anglès, vaig a la Universitat a fer classes d'anglès i també de Genealogia, per localitzar els meus ancestres anglesos, ja que el meu avi va néixer a Liverpool.
- **Com és el lloc on vius ara?**
Impagable. És una *detached house* de dues plantes. A la planta baixa hi ha garatge, sala d'estar i cuina-menjador amb sortida a un jardí interior d'uns 120 m². Al pis hi ha tres habitacions, lavabo i armaris encastats. A la part del davant hi ha un jardí comunal. El poblet té dues escoles de primària i només quatre botigues. Caminant cinc minuts, sóc al mig del camp.
- **Quin temps hi fa? Hi plou molt?**
El temps és força variable, però de mitjana sol ploure 2-3 dies a la setmana. La resta de dies pot fer sol amb núvols "*Sunny intervals*". Amb sort tenim mig dia o un dia sense cap núvol. Les temperatures, durant l'hivern, solen ser mínimes, entre 3 i 6 °C, i màximes entre 7 i 12 °C.
- **Per què te'n vas anar?**
Per millorar el meu domini de l'anglès i compartir una experiència nova amb tota la família.
- **Hi estàs a gust?**
Ens ho estem passant molt bé, perquè mirem d'aprofitar per visitar el màxim de coses d'Anglaterra durant els caps de setmana i els *half-term holidays*. Els meus fills van a una escola anglesa i s'han integrat molt bé. També estan aprenent força.
- **Què trobes a faltar d'aquí (a part del bon menjar! hehehe...)?**
La família i els amics. De tota manera, amb les noves tecnologies faig videoconferències a través de l'ordinador.
- **Per menjar a fora, els pubs són una molt bona opció, amb una dotzena de plats típics *mouth-watering*.**
- **T'agradaria tornar aviat?**
Tornaré al juliol, que és quan s'acaba la meua llicència. Per Setmana Santa aprofitaré per visitar el Lake district.
- **Pel que fa als nois i noies anglesos, com són?**
Solen ser molt educats, i es dirigeixen sempre als professors com a *Miss* or *Mister*. Sempre van amb uniforme, excepte al batxillerat. Quan no duen uniforme tenen molt mal gust per vestir.
- **Com són les classes?**
Les escoles de secundària solen ser molt grans, el doble de la nostra. Són edificis d'una sola planta, màxim dues, amb molts espais exteriors. Les classes solen estar emmoquetades i plenes de pòsters. No hi ha pissarres de guix i moltes classes estan equipades amb pissarres interactives.
- **Què fan a classe, els anglesos?**
A primària fan molta *Literacy* i

- **Quin temps hi fa? Hi plou molt?**
El temps és força variable, però de mitjana sol ploure 2-3 dies a la setmana. La resta de dies pot fer sol amb núvols "*Sunny intervals*". Amb sort tenim mig dia o un dia sense cap núvol. Les temperatures, durant l'hivern, solen ser mínimes, entre 3 i 6 °C, i màximes entre 7 i 12 °C.
- **Per què te'n vas anar?**
Per millorar el meu domini de l'anglès i compartir una experiència nova amb tota la família.
- **Hi estàs a gust?**
Ens ho estem passant molt bé, perquè mirem d'aprofitar per visitar el màxim de coses d'Anglaterra durant els caps de setmana i els *half-term holidays*. Els meus fills van a una escola anglesa i s'han integrat molt bé. També estan aprenent força.
- **Què trobes a faltar d'aquí (a part del bon menjar! hehehe...)?**
La família i els amics. De tota manera, amb les noves tecnologies faig videoconferències a través de l'ordinador.
- **Per menjar a fora, els pubs són una molt bona opció, amb una dotzena de plats típics *mouth-watering*.**
- **T'agradaria tornar aviat?**
Tornaré al juliol, que és quan s'acaba la meua llicència. Per Setmana Santa aprofitaré per visitar el Lake district.
- **Pel que fa als nois i noies anglesos, com són?**
Solen ser molt educats, i es dirigeixen sempre als professors com a *Miss* or *Mister*. Sempre van amb uniforme, excepte al batxillerat. Quan no duen uniforme tenen molt mal gust per vestir.
- **Com són les classes?**
Les escoles de secundària solen ser molt grans, el doble de la nostra. Són edificis d'una sola planta, màxim dues, amb molts espais exteriors. Les classes solen estar emmoquetades i plenes de pòsters. No hi ha pissarres de guix i moltes classes estan equipades amb pissarres interactives.
- **Què fan a classe, els anglesos?**
A primària fan molta *Literacy* i
- **I els professors... com són? Com fan les classes (a part de fer-les en anglès)? Són molt diferents de les d'aquí?**
Només he vist les classes de secundària de Tecnologia i Ciències, que solen ser molt pràctiques. A Castellà solen aprendre amb cançons *rhymes*, però no es prenen les llengües estrangeres gaire seriosament, excepte al batxillerat.
- **Què és el que has trobat més curiós, interessant o diferent?**
A la zona dels Midlands, la "u" la pronuncien tal com s'escriu. Tants anys aprenent a dir "Bus" perquè ells no t'entenguin i et rectificuin; cal dir "Bus".
Aquí sempre hi fa molta humitat: l'aire condicionat de cotxe només el faig servir a l'hivern, per desentelar els vidres. Tinc un cotxe anglès, però m'he acostumat perfectament a conduir per l'esquerra. Pots anar a comprar al supermercat, pagar amb targeta i que et donin diners! Les targetes de crèdit també et permeten treure diners de les botigues.
- **Què és el que més t'ha agradat? I el que menys?**
El que més m'agrada és el paisatge, sempre verd, qualsevol lloc és bonic per passejar. Com a professor de Tecnologia, la zona dels Midlands és molt interessant, ja que és el bressol de la Revolució Industrial: mines de carbó, canals i màquines de vapor per tot arreu. El que menys és que no tens contactes amb els veïns, cadascú viu a casa seva. Si en vols fer, cal anar al *pub* i, amb una cervesa a la mà, cauen totes les barreres.
- **Ens trobes a faltar?**
Una mica. Vaig venir abans de Nadal per veure-us, però tots éreu al cinema. Espero que ens retrobem l'any vinent, tot fent classes de Tecnologia en anglès. Ui, que difícil! ■